

TURAI HÍRLAP

KULTURÁLIS-KÖZÉLETI HAVILAP

1998. SZEPTEMBER

MACZKÓ MÁRIA az OLASZ FERENC rendezte Szivárvány havasán c. portréfilm forgatásán

LAPUNK TARTALMÁBÓL

Helyhatósági választások ☼ Nyáry Pál díjban részesült Homolyáné Kiss Margit
Maczkó Mária népdalénekesről ☼ Hangszeres népzeneoktatás indul Turán!
Keresztet állítottak a turai cigányok ☼ Beszélgetés a díszletező Lukács Gáborral
Nyári élménybeszámolók ☼ Turai focikörkép

ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁS

1998. OKTÓBER 18.

Tájékoztatjuk Tura Nagyközség Polgárait, hogy a **Turai Hírlap OKTÓBER ELEJÉN** megjelenő **VÁLASZTÁSI KÜLÖNSZÁMÁBAN** bemutatkozási lehetőséget biztosít az önkormányzati választásokon indulók részére.

Beadási határidő: SZEPTEMBER 28. (hétfő) déli 12 óra. Bartók Béla Művelődési Ház Tura.

A **POLGÁRMESTER**-ségre pályázók részére lehetőség van egy 5x5 cm-es fénykép leközlésére, valamint 2500 n (n = leütés, betűhely) bemutatkozó, ill. program szöveg megjelentetésére.

Az önkormányzati **KÉPVISELŐ**-ségre pályázók részére lehetőség van egy 5x5 cm-es fénykép leközlésére, valamint 1000 n szöveg megjelentetésére.

A **MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT**-ba törekvő pártok, szervezetek 500-500, a helyi **KISEBBSÉGI ÖNKORMÁNYZAT**-ot létrehozók számára 2500 n áll rendelkezésre.

Az újságban csak azoknak az anyagát közölhetjük le, akiket és amelyeket a Választási Bizottságok nyilván tartásba vettek. A közlés ABC sorrendben történik. Tisztelettel kérjük a jelölteket, hogy a fentiekben közölt leütési számot tartsák be, mert a túllépett terjedelmi részt nem áll módunkban leközölni.

Szerkesztőség

TISZTELT VÁLASZTÓPOLGÁROK!

A Köztársaság Elnöke 107/1998. sz. határozatával az Alkotmányban biztosított jogkörénél fogva 1998. október 18-án (vasárnap) tűzte ki a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választását. A választási eljárások bonyolításánál, a választási eljárásról szóló törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló módosított 1990. évi LXIV. törvény, ill. a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény rendelkezéseit kell fő szempontként betartani.

A választási bizottság a választópolgárok független, kizárólag a törvénynek alárendelt szervei, amelyek elsődleges feladata a választási eredmény megállapítása, a választások tisztaságának, törvényességének biztosítása, a pártatlanság érvényesítése és szükség esetén a választás törvényes rendjének helyreállítása.

Az ajánlószelevénnyel külön-külön adható le a jelölés egy polgármester, önkormányzati képviselő, kisebbségi önkormányzat képviselőjelöltjének, valamint megyei közgyűlés tagjainak megválasztásához. Jelölési fajtánként csak egy jelöltet, illetőleg listát lehet ajánlani.

Képviselőjelöltet ajánlani a sárga színű ajánlószelevény kitöltésével és a jelöltnek vagy megbízottjának történő átadásával lehet. Képviselőjelölt az lehet, akit a település választópolgárainak legalább 1 %-a jelöltnek ajánlott. Tura nagyközség, mivel tízezernél kevesebb lakosú település, u.n. kislistán választja meg a helyi képviselőket. A megválasztható képviselők száma 13 fő. A szavazáskor a szavazólapon, az összes jelölt neve ABC sorrendben szerepel. A szavazat akkor érvényes, ha a választópolgár a lehetségesnél kevesebb jelöltre szavaz oly módon, hogy a kiválasztott jelöltek neve mellé tesz egy X vagy + jelet. Megválasztott képviselők azok a jelöltek lesznek, akik a szavazólapon feltüntetett számnak megfelelően a legtöbb szavazatot kapták.

A **polgármesterjelölt** ajánlásához a rózsaszínű ajánlószelevényt kell kitölteni, melyet a jelöltnek vagy megbízottjának kell átadni. Egy választópolgár csak egy polgármesterjelöltet ajánlhat. Polgármesterjelölt az lehet, akit a település választópolgárainak legalább 3 %-a jelöltnek ajánlott. A szavazáskor a szavazólapon valamennyi polgármesterjelölt neve ABC sorrendben szerepel. Csak egy jelölt választható, a fentiekben ismertetett jelzési fajták valamelyikével. Polgármester az a jelölt lesz, aki a legtöbb szavazatot kapta.

A **megyei közgyűlés tagjainak** választása a pártok, társadalmi szervezetek által összeállított listák alapján történik. A megye két választókerületre van felosztva. Külön listákra szavaznak a 10000-nél kevesebb, és külön listákra szavaznak a 10000-nél több lakosú települések. A lista ajánlásához a fehér színű ajánlószelevényt kell kitölteni, melyet a listát állító jelölő szervezet képviselőjének, megbízottjának kell átadni. A szavazáskor a szavazólapon a listák a sorsolás sorrendjében szerepelnek. A választópolgár egy listára szavazhat a fentiekben ismertetett jelzésekkel. Az egyes listák a kapott szavazatok arányában jutnak mandátumhoz, feltéve, hogy az összes érvényes szavazat több mint 4 %-át elérik.

A település választópolgárai **helyi kisebbségi önkormányzatot** akkor választhatnak, ha azt őt, magát azonos kisebbséghez tartozónak valló választópolgár 1998. augusztus 10-ig kezdeményezte. A jelöltajánláshoz a sárga színű ajánlószelevényt kell kitölteni és a jelöltnek vagy megbízottjának átadni. Helyi kisebbségi önkormányzati képviselőjelölt az lehet, akit a település választópolgárai közül legalább öten kisebbségi jelöltnek ajánlottak. A szavazáskor a helyi kisebbségi önkormányzat választásában a település valamennyi választópolgára részt vehet. A szavazólapon a jelöltek ABC sorrendben kerülnek fel. A választópolgár csak egyféle kisebbség jelöltjeire szavazhat, legfeljebb öt jelöltre adhatja le szavazatát. Az a kisebbség alakíthat helyi kisebbségi önkormányzatot, amelynek jelöltjeire legalább 50 választópolgár érvényesen szavazott. Képviselők azok a jelöltek lesznek, akik az összes jelölt közül a legtöbb szavazatot kapták.

A **jelöltek a jelöltajánláshoz szükséges ajánlószelevényeket szeptember 25-én 16 óráig adhatják be.**

A **szavazás 1998. október 18-án 6 órától 19 óráig tart.** A választópolgárok érvényes személyazonosító igazolványuk felmutatásával szavazhatnak. A szavazatszámoló bizottságok munkájának megkönnyítése érdekében az „értésítő”-t szíveskedjenek magukkal vinni. Az „értésítő” bemutatása nem feltétele a szavazásnak. Szavazni csak személyesen, a választópolgár lakóhelyén vagy – a lakóhelyén kiállított igazolvással – a választás kitűzése előtt bejelentett érvényes tartózkodási helyen (ideiglenes lakóhelyen) lehet. Igazolást a helyi polgármesteri hivatalban 1998. október 16-án 16 óráig lehet kérni.

Országos Választási Iroda

**Tájékoztató a képviselő-testület
1998. augusztus 27-i soron kívüli üléséről**

Soron kívüli testületi ülést hívott össze a polgármester a fent írt időpontban az 1998. I. félévi pénzügyi beszámoló megtárgyalására. A Pénzügyi Bizottság javaslata alapján az előterjesztett 1998. I. félévi pénzügyi beszámolót elfogadta a képviselő-testület, módosította az 1998. évi költségvetését megállapító 8/1998. sz. rendeletét: az önkormányzat költségvetésének bevételi főösszegét 61.818 eFt-tal 570.732 eFt összegre felemelte, a kiadási főösszegét szintén 61.818 eFt-tal 570.732 eFt-ra növelte.

P. Jné

Tisztelt Polgárok!

TÓTH GÁBOR

**Pest megye 5. sz.
választókerületének
országgyűlési képviselője
a következő címen érhető el:
2170. ASZÓD, Kossuth L. út 59.
☎ 06-(30)-325 821**

*A fent megjelölt címen személyesen
találkozhatnak vele, előzetes egyeztetés után.
Leveleiket szintén erre a címre küldhetik el.*

Pest Megye Önkormányzata által alapított

**Nyáry Pál Díj
HOMOLYÁNÉ KISS MARGIT**
igazgatási csoportvezető részére adományozva

Nyáry Pál (1806-71): a liberális nemesség egyik vezetője, ellenzéki párti politikus. 1848-ban Pest vármegye alispánja, a szeptemberben megalakult Honvédelmi Bizottmány alelnöke volt. A róla elnevezett, Pest Megye Önkormányzata által alapított Nyáry Pál Díj adományozható azoknak a megyében dolgozó köztisztviselőknek, akik legalább 15 éve kiemelkedő munkát végeztek, emelve ezzel a közszolgálati tevékenység színvonalát, s mellyel általános elismerést vívtak ki az ügyfelek és a szolgáltatást igénybe vevők körében. E díjból évente kettő adományozható. 1998. augusztus 28-án, Pest Megye Önkormányzatának ünnepi közgyűlésén az egyik kitüntetett Homolyáné Kiss Margit volt.

Homolyáné 27 éve dolgozik Turán köztisztviselőként. Az elcél közel három évtizedben munkáját pontosan, precízen, példamutatóan végezte. Mái is helytáll az államigazgatás első vonalában, annak is egyik legnehezebb területén: az igazgatásban. Ezen idő alatt magas színvonalú munkájával sokszor bizonyította szakmai felkészültségét, rátermettségét. Ezzel emelte a közszolgálati tevékenység színvonalát. Az önkormányzati hatósági munkában nagyon jártas minden munkaterületen. Munkatársaival és az ügyfelekkel szemben rendkívül szorgalmas, legjobb tudása szerint segíti őket problémáik megoldásában. 23 éve az igazgatási csoport vezetőjeként tevékenykedik. Munkáját nagyon szakszerűen, kiemelkedően jól végzi. Nagy tapasztalatra, segítőkészségre, kollégái és vezetői mindig számíthattak. Korrekt, jogszabályon alapuló ügyintézésével a lakosság, az ügyfelek és a szolgáltatást igénybe vevők körében általános elismerést vívott ki magának. Kitüntetéséhez – ezúton is – szívből gratulálók vezetői és munkatársai nevében!

Vadász György, jegyző

„Nagyon szépen köszönöm az elismerést. Örülök ennek a díjnak, jól esik, hogy érdemesnek tartottak rá. Igazi meglepetésként ért.”

Homolyáné Kiss Margit

Turai Hírlap Szerkesztősége!

Az 1998. júniusában a Turai Hírlapban megjelent velem készített riportban beszéltem a Gödöllő és Környéke Turisztikai Egyesületről. A következő mondat hangzott el:

„Jelen pillanatban nem vagyok tagja, miután olyan érdekeltségek jelentek meg, melyek által a bankszámlára nagy nehezen összeadott pénzek eltűntek, így a megalakulás pillanatában kiléptem.”

Ehhez a mondathoz a következő kiegészítést lenne szükséges közölni:

Illetékesek biztosítottak arról, hogy nevezett összeg jogszerűen, törvényesen, a vonatkozó pénzügyi szabályzatoknak megfelelően lett diszponálva.

Tisztelettel,

TÓTH GÁBOR sk.
Országgyűlési képviselő

Aszód, 1998. szeptember 03.

„ÉN NEM MENYETEK EL JONNEM”

MACZKÓ MÁRIA,

Könyörgés, az

Szabó András irodalmi

18-án a Költészet Napja alkalmá-

kessel. Amerre én járok..., a Gajdos Zene-

Táncháztalálkozón március 15-én, szólóénekes: MACZKÓ MÁRIA. Csillaglánc, Tolcsvay Béla zenei rituáléja Balatonfüzfőn a mámai romtemplomnál augusztus 18-án és a Budai Várban, a Kapisztrán téren szeptember 5-én MACZKÓ MÁRIA közreműködésével. Pest Megye Művészetéért Díj átadása augusztus 28-án a Megyeházán, kitüntetett: MACZKÓ MÁRIA. Ezek csak a '98-as év eddigi legjelesebb dátumai.

a népdalénekes

előadóművész

összeállítása Turán április

ból MACZKÓ MÁRIA népdaléne-

kar új kazettája és CD lemeze az Országos

Nem volt nehéz megfogalmaznom kérdéseim, mivel a közel egy éves munkakapcsolat során többféle aspektusból is megismerhettem Maczkó Mária népdalénekest, aki sokunk örömeire hazatalált.

- Az időben közel álló munkáidon kívül, beszélgetésünknek gondolati alapot ad még számomra a neved: Mária. Ez a név már önmagában ajándék, de ha még hozzáteszem, hogy születésnapod augusztus 15-én, Nagyboldogasszony turai búcsúján van, az már szinte valamiféle kiválasztottságot sejtet. S egyben kötelezettséget Égi Édesanyánk és a lakóhelyed szeretete és tisztelete iránt! Mi az, amiben hiszel, ami mellett hitet tettél?

- ISTEN KEGYELMÉBŐL VAGYOK, AMI VAGYOK. Isten a nagy gyöngyhalász, aki előhossa belőlünk - szabad akaratunkból azt a esodálatos kincset, amit hitnek nevezünk. Am ehhez a találkozáshoz gyöngy-gyű kell érnünk. Mindenki feladattal születik és élete folyamán véghez tudja vinni vállalt feladatát vagy nem. Éppen ettől szép a földi lét, hogy mindenkinek más és más a dolga és munkája. Ezért vagyunk mindannyian mások, s így tudjuk egymást kiegészíteni! Vannak angyalok és a saját emberi jövőnket, életünket segítik előbbre vinni. Nem avatkoznak be döntésünkbe, de céljaink elérését segítik és vigyáznak ránk. A hajszálgvökerek tápláló erejével kapaszkodom szülőföldembe, ehbe a kis országba, amelynek kincseit őrizhetem és továbbhadhatom. Erős, megtartó ez a táj, kötőanyaga: gazdagsága. Gazdagsága pedig: lakói hagyományos tehetsége, szorgalma, tartása, kultúrája. Lélegző, eleven ez a vidék. Kötődöm azokhoz, akik között felnőttem. Tudom, hogy a népművészet addig él, amíg lesznek, akik éltetik. Én ezért élek.

- Népdalénekesi pályád egyben lelki fejlődési folyamat is. Ennek az útnak melyek voltak eddig a legfontosabb állomásai? Melyik szakaszban tartasz most?

- A gyermekkor meghatározó szerepet játszott az éneklés szeretetében, a népdalok megbecsülésében. Az ének tartást és hecsületet kíván. Felelősség, alázat, hit kell hozzá és - szenvedés. Am először honfoglalás, mely születésemmel megteremtődött. Gyermekkoromban még természetesen éltek azok az élmények, amelyek erre felé sodortak. Általános iskolában Fekete Laci bácsi gyorsan felfigyelt érzékenységre és a népdal szeretete kapcsán szólóénekes feladatokat bízott rám. Az első fellépéseimet a Magyar Rádióban, a Zeneakadémián valamint külföldön - neki köszönhetem. A Debrecenben töltött diákéveim után Laci bácsi meglátogatta Pásztón jó barátját, **Rajeczky Benjamin** zenetudós katolikus papot, ahová örömmel elkísértem. A drága jó Béni bácsi le sem vette rólam tekintetét, amíg egy Mária éneket dúdoltam, majd elégedetten odaszólt Laci bácsinak: „- **Lacikám, Maczkó Mária nevét fogjuk még hallani.**” Tisztelet és hála neki, hogy „megőrizte múltunkat” s elindított e rögös, de gyönyörű úton.

A szüleimen kívül példaképem még: Szaszko Józsi bácsi és Tóth L. Mihályné Julia néni, a hévízgyörki Bunkó Gáborné Bözsi néni, a kartali Magyar Andrásné Piros néni, valamint Csoóri Sándor költő felesége **Marosi Júlia** népdalénekes. Gyakran emlegette: „Egy-egy néprajzi táj stílusát azok képviselték, ismerték, alakították, ill. alakítják, akik ott élnek. Egy mai énekesnek kötelessége megismerni nemcsak az egészet, de a részletet is. Mert úgy veszi át igazán, ha áttereszti magán, ha nem csak a dalokat ismeri meg, hanem az ott élők sorsát, szokásait, ... Megőrizni igazán úgy tudja, ha át is éli.” Az ő biztatására kezdtem el a népdalgyűjtést a Galga mentén, melynek áldott gyümölcse az 1990-ben napvilágot látott „Rózsát ültettem a gyalogútra...” c. Galga menti daloskönyv, amelyet Rónai Lajos zenész kollégámmal készítettem. 1991-ben hatalmas örömmel vettem kézbe a „Galga vize szép esendesen kanyarog” c. hanglemezt is, melynek megjelenését évekig forszíroztam. Fontos volt, hogy a köz asztalára letegyük és ezzel méltó helyre emeljük e táj zenei kultúráját. Közben már a bagyi Tarisnyás zenekarral énekeltem, majd Timár Sándor hívott az Állami Népi Együttesbe. Tíz éven keresztül képviseltem ott a magyar csodát. Nyaranta népzenei táborokban tanítottam, Domonyban óvodás gyermekjátékkört és népdalkört, valamint Aszódon a Népdal Műhelyt vezettem. Majdnem hat évig terelgettem a kartali asszonykórust és kineveltem az utánpótlást. Négy éve az egri Gajdos népzenei együttesel énekelek sok jó ember örömeire. 1983-tól folyamatosan együtt dolgozom az Egyetemi Színpadon alakult Forrás Körrel. Műsorainkban a magyar líra és próza értékeinek őrzése mellett egyenrangú társ a népköltés bemutatása és a paraszti dalkincs védel-

me. A Galga mente legjobb énekeseitől való tanulás-gyűjtés-továbbadás-tanítás után jelen pillanatban a folyamatos tanulás állapotában vagyok.

- Ért már sokféle elismerés (fel is sorolhatnád a legkiemelkedőbbeket) mind szakmai minősítéseket, díjakat tekintve, mind pedig személyekre vonatkozólag, akik kitüntettek együttműködésükkel, felkéréseikkel. Melyekre vagy a legbüszkébb és miért?

- „Galga mente Népdalainak Hiteles Megszóllaltatásáért” 1983-ban megkaptam a NÉPMŰVÉSZET IFJÚ MESTERE kitüntetést. Néhány napja PEST MEGYE MŰVÉSZETÉÉRT DÍJ-at vehettem át a Megyeházán. Életemben sokszor megtapasztaltam, hogy az öröm akkor kezdődik, amikor abbahagyom saját boldogságom keresését, hogy megkiséreljek másokat boldoggá tenni. Így találkozhattam Birinyi Józseffel és tanítványával Kovács Lászlóval Magyar Folk Trió néven 1991 tavaszán a Francia Nemzeti Rádió koncertfelvételét készített velünk. Nemsokára megkeresett Olasz Ferenc filmrendező és megkért, hogy énekeljek Makovecz Imre portréfilmjében. 1992-ben részt vettem a sevillai világkiállítás magyar koncertprogramjában - a Folk Trióval. 1995-ben két Mária-filmet forgattam Olasz Ferencel: Gyertyaszentelő Boldogasszony (Enzsöl Ellák atya közreműködésével) és Gyümölesoltó Boldogasszony címmel. 1996 tavaszán elkészíthettem életem legnagyobb álmát, a portréfilmemet, melyet Szivárvány havasán címmel Olasz Ferenc rendezésében a Duna Tv vetített. A Gajdos zenekarral két felvételt jelentettünk meg. Sírnak a csillagok c. összeállítást kazettán (1995-ben) és Amerre én járok címűt CD lemezen (1998-ban). Még hosszan sorolhatnám a jó emberek névsorát, akikért hálás vagyok a Jóistennek, hogy megtaláltak.

- Szinte minden fellépés alkalmával becsempészel műsorodba egy-egy idézetet. Kik azok az írók-költők, akik számodra az irodalmat jelentik, ill. azok a személyiségek, akik életfilozófiádat, értékrendedet közvetítik? A legkedvesebbet le is írhatjuk!

- Nagyon szeretem a verseket és általában az irodalmat. Mindig megtalálom azt a személyt, aki az adott előadáshoz segítséget ad nekem, és ezt a szépet szerelném megosztani másokkal. Önálló estjeim címét Veres Péter verse ihlette: Én nem mehetek el innen; záró gondolatait pedig: Ha nem lehetél szálfa ... kezdetű írása. Nagy László: Tánchéli táncszók c. füzérét a Bartók Táncgyűttesnek ajánlotta, melyet Timár Sándor koreográfiájával később az Állami Népi Együttes is felhasznált előadásain és magam is örömmel adom tovább részleteiben. Legkedvesebb és legtöbbször idézem Hamvas Béla: Szeretet-vallomását.

HAMVAS BÉLA: A láthatatlan történet

„A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja.
A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle.
Mert amikor bennünket elküldtek, az útrabocsátó Hatalom így szólt:
Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit, segíts,
adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy,
mint magadra, és ne hagyd a sötétben elmerülni.
Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg.
Az egész világ tied. Szabad vagy a kövektől az étherig. Ismerd meg,
hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod.
Elbocsátlak téged is, mint mindenkit, felelős vagy minden emberért,
aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel,
amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál,
és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg.
Most eredj, és élj, mert a világ a tied.”

- Számos erdélyi fellépésed és gyűjtőutad volt, baráti szálak fűznek pl. Kallós Zoli bácsihoz. Mit tudsz ott tőlük magadba szívni?

- Kallós Zoli bácsi a népdal utazó nagykövete, terjesztője, a népdalt és a népi kultúrát megszerettető missziós. Ő a „tetőtől talpig ének”. A népdal pedig: hűség otthonunkhoz, hűség múltunkhoz, édesapánkhoz, édesanyánkhoz, történelmünkhez. Hűség az

anyanyelvhez, hűség önmagunkhoz. Ha nehéz már, akkor elindulok Erdélybe, utazom, hogy feltöltssem magam energiával. Meríték a vizekből, szivekből, jószavú emberek, barátok harátságából. Bátorítok, vigasztalok, hogy magam is bátorodjak és örvendjek. „Mert az ember boldogságra teremtődött, és az aki teljesen boldog, valóban méltón elmondhatja magában: Teljesítettem Isten rendelését e földön.” (Dosztojevszkij)

- „Szabadúszó” és munkahelyhez kötött művészi pályád során igazi és kizárólagos „főnöködnék” mindig az Úristent tartottad és tartod most is. Hiszed és vallod, hogy az angyalok vigyáznak rád. Hited mélyülésében kiemelt szerepe volt egy földi közvetítőnek, az 1995-ben elhunyt Enzsöl Ellák atyának, akinek több könyve (Szeretethittan, Gondolatok a szerelemről) is megjelent. Hogyan emlékszel vissza az ő személyére?

- Különc volt. „Plébános farmerban” ahogy egy rádióműsorban '93-ban bemutatkozott. Akkor találkoztam vele. „Két lábom járó örömhír” így vallott magáról a Szabad Föld hasábjain. Rendkívüli Isten- és emberszeretete, kapcsolatteremtő- és segítőkészsége jóízű humorral párosulva minden korosztályhoz megtalálta az utat. Aftaja egvaránt nyitva állt hívők és nem hívők előtt. Csodáltam hatalmas érző lelkét, páratlan műveltségű és megkapó, szépirodalmi hangú iráskészségét. „Szeretethittan” - így nevezte tanításait, amelyek felölelték a hit kérdéseit és a mindennapokban rájuk talált feleletet. Gondolatait időről-időre

lejegyezte, s azok esszékké formálva eljutottak az olvasókhöz is kis kötetekben vagy hétről-hétre a Zsaru magazin hasábjain a Gyalogpap c. rovatban. Ma is minden szava megerősít és felemel hitemben, ha gondolatai közt lapozgatok. „Az öröklétet nem itt kell keresned! Innen elmész, úgy, ahogyan én továtúnók, mihelyt a szeptemberi szél szárnyára kap... Tanulj a búcsúzásomból! Én nem ragaszkodom magamhoz. Tudom, hogy mire vagyok képes, s ha elvégzem a rám bízott munkát, nyugodt szívvel átadom helyem az utánam következőnek...” „Én egyszer virágmag voltam Isten tenyerén, de egy szélvihar a földbe ültetett... Kikeltem, és azóta növök az ég felé. Megyek oda, ahonnan jöttem.” Mindössze 52 év adatott neki itt a földön. Fizikai valóságában soha többé nem lehet velünk, de valamiképpen mégis érzem a jelenlétét. Lényege megmaradt, mert mérhetetlenül több, mint amit egy hús és vér test magába zárhatott volna. Most mi gyújtunk gyertyát érte... Lángját vigyázzuk, amíg élünk. Ő volt és ő marad lelki tanítómesterem.

- Jelenlegi munkáidról és terveidről!

- Nagy-nagy örömömre most TOLCSVAY BÉLA-val dolgozom. Május végén megkért, hogy énekeljek a zenekarommal az új zenei rituáléjában. Erről így vall a TVR-hét hasábjain: „Nem rég fejeztem be a CSILLAGLÁNC c. művem. Ezzel teljes lett a Napfény fiát és a Tündér Ilonát magába foglaló trilógiám. A Csillaglánc a természet nagysága előtt tiszteleg. A tűz, a víz, a levegő és a föld nélkülözhetetlen az élethez. Az egrí Gajdos együttessel, Maczkó Mária népdalénekesssel és a Tolesvay Trióval közösen sikerült létrehoznom azt a hangzást, amire egész életemben vágytam. A népi- és a rockhangszerek együttes játéka szerintem jellemző a Föld ezen táján élő emberek kultúrájára.”

Még az ősszel szeretnénk felvenni és megjelentetni Szabó András előadóművésszel a Turán is bemutatott Könyörgés c. műsorunkat, amely a magyar irodalom korai évszázadaitól a nemzetiségi irodalmakig terjed. Irodalmunk szinte kitalinthatóan jelenlévő vonulata, műfaja: a könyörgés. Szorongatott léthelyzetben született meg ez a hang, s már magyar nyelvű írásbeliségünk első emlékeiben megszólal. A népdalok, az egyházi énekek és zsoltárok ugyanennek a békéért és megváltásért esdeklő könyörgésnek lettek őrzői és táplálói. Emellett nincs nagyobb vágyam, minthogy a turai néptáncos-dalos lányok minél többet tanuljanak, szerepeljenek és énekeljenek sokunk örömeire.

Seres Tünde

VERES PÉTER:

ÉN NEM MEHETEK EL INNEN

(1939. május)

Én nem mehetek el innen soha sehova,
nekem nincs útlevélem, nincs gazdag rokonom, nincs pénzes barátom,
millió sárbaragadt paraszt a szomszédom,
ezeknek a sorsa az enyém, s az is marad örökre.

Nekem csak térkép a nagyvilág,
talán sohasem látom Párizst, Rómát,
sohase látom Amerikát, sem a déltengeri szigeteket;
barnás folt marad számomra a sziklás spanyol föld,
és zöld folt marad a szibériai steppe.

Azt mondta egyszer valaki, úgy mondják, egy görög böles:
„adj egy szilárd pontot és kifordítom sarkaiból a világot.”
Én megtaláltam azt a pontot, legalábbis önmagam számára.
Ez a föld az, amelyen élünk:

a sziklás puszták, a ragados televény, a szaladó homok
és a zöldelő dombok földje – Magyarország,
s a tízmillió magyar, aki bennem él.

Hogy szép-e a mi hazánk, szebb-e, mint másoké,
nem tudom, nem is keresem:

hogy fegyverrel hódítottuk, vagy munkával szereztük,
beköltöztünk-e, vagy a földből nőttünk:
mindegy ma már – egyek vagyunk vele.

Napunk közös a többiekkel, de a mi csiráinkat is felébreszti,
a felhők elszállnak felettünk, de esőjüktől a mi füveink is nőnek:
a mások szép és gazdag földjét én hát nem irigylem.

Lábommal bokáig járok a magyar sárba,
arcomat kicserzi az éles pusztai szél,
szemeimet kicsire húzza a kemény sivatagi napfény;
gondjaim lehúznak a földre, vágyaim fölemelnek a felhők fölé,
nincsen más számomra, mint emésztő töprengés,
forró vágyak és kemény akarat: ide kell hoznunk a nagyvilágot,
ide kell hoznunk mindent, ami szép, ami jó, ami nemes és amit érdemes.

iskolai hírek

ÚJ PEDAGÓGUSOK AZ ISKOLÁBAN

Erdélyi Gáborné vagyok. 1955-ben születtem. Gyermekkoromat egy Nógrád megyei bányászvárosban, Nagybátonyban töltöttem. Itt érettségiztem a helyi gimnáziumban. A Jászberényi Tanítóképző Főiskolát 1977-ben fejeztem be. Hatvanban napközis nevelőként kezdtem, majd osztálytanítóként folytattam munkámat, közel húsz évig. Néhány Hévizgyörkön eltöltött hónap után, 1998. szeptemberétől vezetem Turán a 3-4. osztályosokból álló napközis csoportot. Kollégáim nagyon kedvesek, segítőkészek, megkönnyítették a beilleszkedéscsereket. Köszönöm nekik! A gyerekek aranyosak, tisztelettudóak, ugyanakkor meg van bennük minden olyan tulajdonság, amit a mai változó korunk hoz magával. Remélem, hogy a tanév végére egy remek, összetartó kis csapatot alkot majd csoportunk. Hatvanban élek. Férjem turai, ő is koptatta ennek az iskolának a padjait. 23 éves nagyfiam már a saját útját járja. 16 éves lányom középiskolai tanuló. Szabadidőmben szívesen olvasok, hobbim a rejtvényfejtés. 24. éve tapasztalom a turai emberek közvetlenségét, hiszen a rokonok, szomszédok, ismerősök engem is úgy köszöntenek, mint azt, aki hazaérkezett. *Erdélyi Gáborné*

Minor Zsolt vagyok. 1972. 01. 18-án születtem Marosvásárhelyen. Négy éves korom óta tornázok. A nyolc általános iskolát a marosvásárhelyi iskola tornatagozatán végeztem. Érettségi után a Juhász Gyula Testnevelési Főiskolán Szegeden folytattam tanulmányaimat testnevelés-rekreáció szakon. Jelenleg is tanulok a JGYTF egészségfejlesztő-mentálhigiénia szakán, ahol másodéves hallgató vagyok. A tornát szerettem, szeretem és szeretni fogom. A gyerekeket is szeretem tanítani és remélem, hogy megállok majd a helyemet. A főiskola éve alatt sikerült

7 Arany, 7 Ezüst és 7 Bronz érmet megszerezni. Elért eredményeim közül megemlítenék néhányat:

- 1980: I. hely korlát, gyűrű és egyéni (December 30 Kupa)
 1981: I. hely egyéni (Őszi Kupa)
 1982: I. hely ugrás (Gedeon Zoltán Kupa);
 I. ugrás, gyűrű, talaj, nyújtó (Megyei Verseny);
 I. egyéni (Megyei V., Március 8 Kupa, Lublinba)
 1983: I. hely egyéni (Tavaszi Kupa, Gedeon Zoltán Kupa);
 I. nyújtó (Nemzetközi Verseny)
 1984: I. hely nyújtó (Gedeon Zoltán K., Nemzetk. Verseny)
 1985: I. hely egyéni (Gedeon Zoltán Kupa)
 1986: I. hely talaj, ugrás, egyéni (Hargita Kupa)
 1987: I. hely talaj, ugrás (Országos Verseny);
 I. ugrás, gyűrű, nyújtó (Kolozsvár Kupa)
 1998. május 2.: III. hely korlát, II. talaj, I. ugrás, ló (Pécs)
 1998. április 18.: III. hely csapat (Budapest)

TAKARÉKOSKODJ!

Magyarországon az 1997/98-as tanévben 60 iskola kísérleti jelleggel bekapcsolódott a norvég kezdeményezésű Takarékoskodj! (Spare!) környezetvédelmi iskolai programba. A program célja, hogy a következő nemzedékeknek több tudást adjon az energiáról, és arra ösztönöz, hogy környezetbarát energiafelhasználáson alapuló társadalmat építsünk fel. A program segítségével az iskolások megtanulhatják, hogyan lehet ésszerűen felhasználni az energiát és hatással lehetnek a környezetükben élő emberekre, hogy azok is így tegyenek. Gyakorlati feladatokon és jó példákon keresztül szereznek jártasságot az energia takarékos felhasználásában, apró dolgokkal kezdve a megtakarítást. Az 1998/99-es tanévben 1000 iskolai csoport részvételére nyílik lehetőség. A diákok korhatára 12-15 év. A takarékoskodj! Programban való részvétel ingyenes, a szükséges kézikönyvet a Környezetgazdálkodási Intézet juttatja el a jelentkezőkhöz.

További információ: **Bagi Éva**, koordinátor,
 1369. Bp., Pf. 352. Tel.: 374-3500. Fax: 311-5826

FIGYELEM!

Az Aszódi Zeneiskola **NÉPZENEI HANGSZEROKTATÁSSAL**

♫ ♫ ♫ ♫ bővíti ki turai tagozatát. ♫ ♫ ♫ ♫

Oktatók: **RÓNAI ZOLTÁN** (Fix-Stimm Zenekar) – hegedű, nagybőgő

UNGER BALÁZS (Galga Zenekar) – brácsa, cimbalom

Órák heti 1 alkalommal. Hangszerkölcsonzés biztosított. Díja: 1.000 Ft/fő/félév

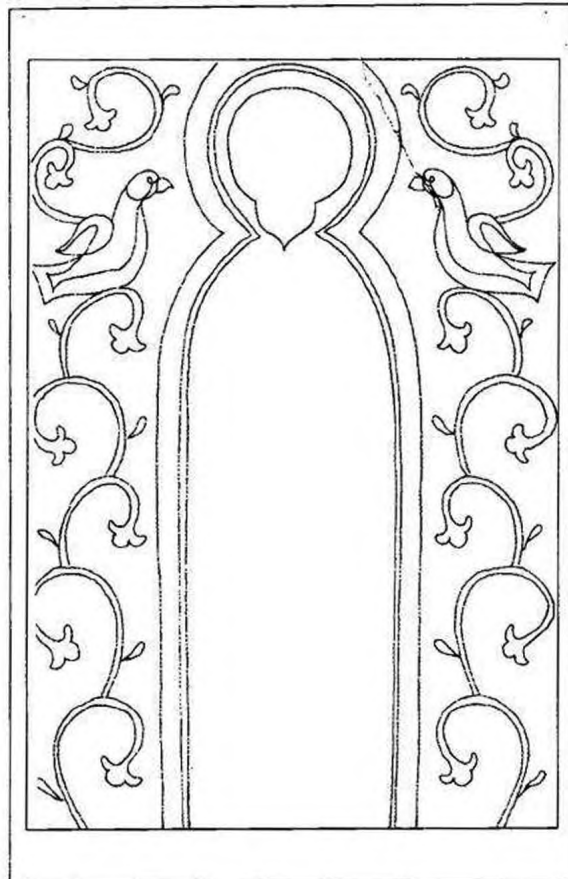
22 éves korig! Tandíj: 1.200 Ft/fő/félév
 Zeneelmélet heti 1x: turai általános iskola
 Hangszeroktatás heti 1x: Bartók B. Műv. Ház Tura

Tandíj: 5.000 Ft/fő/félév **22 éves kor felett!**
 Összevont zeneelméleti és gyakorlati oktatás:
 Bartók Béla Műv. Ház Tura

A növendékek állami zeneiskolai vizsgabizonyítványt kapnak.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket korhatár és zenei előképzettség nélkül is!

Jelentkezés és bővebb információ a turai műv. házban: **Seres Tündénél** vagy **Unger Balázsnál**.

H

Í
R
S
Z
T
U
S

20.

A Bartók Béla Műv. Ház köszönetét fejezi ki az előkészületekben való segítségnyújtásukért, az ünnepi műsorban való közreműködésükért a következőknek:

- Dolányi Anna* (gyermekjáték tanítás)
 - Brecz Annamária* (zongora, ének)
 - Galgamenti Szövetkezet* (kenyér)
 - Lukács Péter - Nagy Roland* (hangosítás)
 - Maczkó Mária* (énektanítás)
 - Marosvölgyi János* (zongoraszállítás)
 - Máté Gábor - Máté Katalin* (szavalat)
 - Meleg József* (dekorálás)
 - Pálinkás Ildikó* (konferálás, szavalat)
 - Sára András és a MESZ* (színpadkészítés)
 - Sára Balázs* (ének)
 - Sára Gábor* (szavalat)
 - Seres Márta* (szavalat)
 - Szilágyi Gáborné* (népviselet, tanácsadás)
 - Tóth Gergely* (ének)
 - Tóth József* (ének)
 - Tóth László* (szavalat)
 - Tóth M. Tamás* (szavalat)
 - Tóth Péter* (ének)
 - Tóth Péter* (ének)
 - Tóth Péter László* (kották)
 - Turai Ifjúsági Néptáncs. leányai* (néptánc, ének)
 - Varjú Krisztina* (háttér dekoráció)
- (Rajz: V. K. középkori rekeszománcok ihlette munkái)
Varjú Livia (dekorálás)

S Z E N T I S T V Á N K I R Á L Y

*„Dicső István, nagy királyunk
Téged ég s föld magasztal.
Téged tisztel kis országunk
Első szent urának vall.
Tőled vette fényességét, méltóságát, érdemét,
Koronája ékességét, hitét, kincsét, s mindenét.”*

Tura Nagyközség Önkormányzatának
Képviselő-testülete

LUKÁCS ANDRÁS

plébános részére

TURA DÍSZPOLGÁRA

kitüntető címet adományozta.

Tura Nagyközség Önkormányzatának
Képviselő-testülete

KARGYAL JÓZSEFNÉ

SZILÁGYI GÁBORNÉ

RÁCZ PÉTER

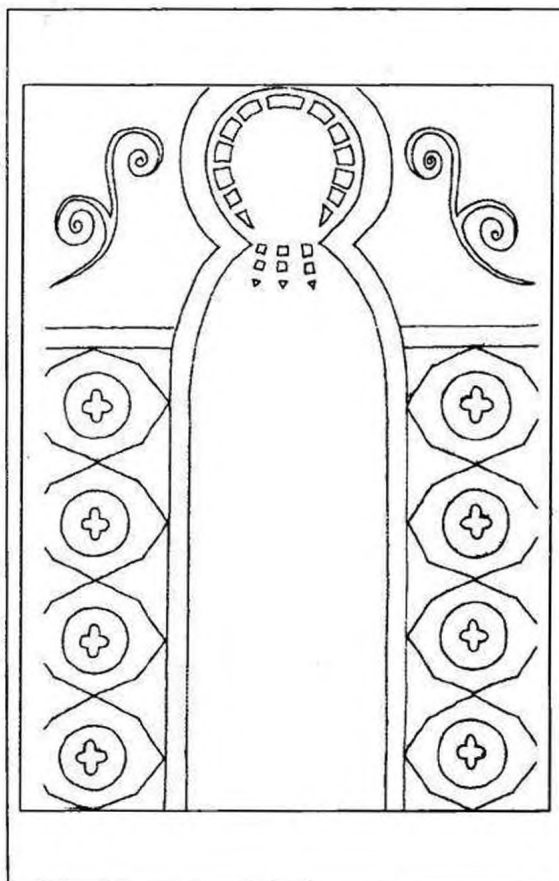
SÁRA FERENC

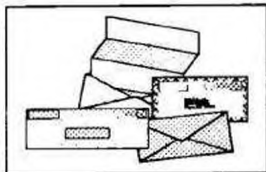
részére

TURÁÉRT EMLÉKÉREM

kitüntető címet adományozta.

Ü
N
N
E
P
E

1998. augusztus 20.

Szent István

királyunk ünnepe

Nagyon szép volt az ünnepi beszéd, ahogyan Nagy Királyunkra emlékezvén elmerülhetett az ember a gondolatokban és átélhette annak hitelességét és igazságait visszavetítvén a múltra és gondolva a jelenre. A fiataljaink csodálatosak voltak, hiszen ők műsorukkal itt voltak köztünk a jelenben, de ugyanakkor meg tudták mutatni a régi hagyományainkat is. Az aratást dallamosan, táncosan, fiatalosan mutatták be, mint annak idején mi is tettük a való életben. Különösen elragadott a szalvétába kötött kenyér megjelenítése. Ez szimbolizálta az új kenyeret és ők meg is kóstolták azt. Ezzel a mozzanattal is emlékeztettek a szá munkra még megélt múltra, a nehéz aratási munka becsületére. Örömet jelentett az új kenyér annak idején, még ha szalonna nem is mindig került melléje, csak hagyma. Köszönöm a magam és a falu nevében fáradságos munkájukat, mindazt, amit nagy szorgalommal tesznek a mi falunk hírnevének gyarapítására. Arra biztatom őket folytassák ezt a szép közösségi munkát, vállalják a sikert és a kudarccokat egyaránt, bárki bármit is mondjon. Én tudom, mert magam is végig csináltam és teszem ezt ma is a falum érdekében. Köszönöm, hogy elfogadják tanácsomat, kikérik véleményemet, szívesen segítettem eddig is nekik, s ha elfogadják továbbra is teszem azt, ami erőmhől még telik. Nagyon szép, színvonalas volt a zongorajáték, amit az a tehetséges kislány előadott, ő is dicséretet érdemel. Az ünnepség szervezője külön elismerést érdemel a műsor összeállításáért. De minden jóba becsüszik valami rossz,

régi közmondás, amely ma is érvényes: nincsen rózsza tövis nélkül. Most is valakiket csak megszűrt az a tövis. Az emberek között járva, a Falumúzeum anyagának összegyűjtése során nagyon sok kilincset megfogtam és még ma is, ha jelzik, hogy van valami anyag a múzeum számára, elmegyek érte. Talán őszintébben el merik mondani véleményüket, mint a vezető embereknek. Hiszen én is közéjük tartoztam és tartozok ma is. És úgy érzem, ha nekem mondják el azt, nekem kell jelezni, hogy a következőben kerüljük el az ilyen hibát: Sérelemzik azt, hogy egy embert neveztek ki a múzeum alapítójának, mert az emléklapról hiányzott a „közös” szó. Én a magam nevében igazat adok nekik, mert ezt a múzeumot nem egy ember alapította sem nem kettő, ha a munkák oroszlánrésze övéké volt is. Ez a múzeum nem jöhetett volna létre annak a sok embernek a társadalmi munkája nélkül, akik itt nagyon sokat ingyen dolgoztak, de még azok nélkül sem, akik tárgyi adományokat ide adták szeretetből. Ők ezek szerint csak adományozók és társadalmi munkások nem alapítók? Én is, ők is úgy érzik, hogy ez egy közös alkotás ami egy közösség nélkül nem jöhetett volna létre és ők is alapítók. Nincs szándékomban senkit meghátnani, csak azért irtam meg ezt a cikket, hogy máskor körültekintőbben fogalmazzak meg a szöveget egy maradandó okíratra. Mert a szó az elszáll, de az írás megmarad. Szeretném megköszönni ezúton is a Polgármester Úrnak és a Képviselő-testületnek a nekem adományozott emlékérmét és lapot. Szíves elnézésüket és bocsánatot kérek mindenkitől, akit esetleg megsértettem írással. Az emléklap fénymásolatát pedig azért teszem az újságba, hogy lássák a szöveget ami rajta van, nehogy valaki a találgatásoknak helyet adjon. A falunépe azt mondja és tartja hogy az igazságot nem szabad elhallgatni, különösen, ha egy falu közösségéről van szó.

Emléklap

SZILÁGYI GÁBORNÉ
részére

Tura Nagyközség Önkormányzatának Képviselő Testülete, a népművészet, a turai hagyományok ápolásáért, a falumúzeum kincseinek odaadó gondozásáért

TURÁÉRT EMLÉKÉRMET
adományozza.

Nagyon szép ez az emléklap, hiteles is a szöveg rajta, de csak a jelen időre vonatkoztatva. Erről is hiányzik a közös alapítás és a gyűjtés megfogalmazása. Egy kicsit magamba néztem és megkérdeztem magamtól, hogy mi is voltam én a múzeumi munkák elkezdésénél és folytatásánál. A múzeum megálmodója, kezdeményezője, a romok eltakarítója a többi társadalmi munkás egyike három éven keresztül, vagy egy anyaggyűjtő, hogy ne maradjon üresen a ház? Ugyan egy üres régi épületre ki lenne kíváncsi? Vagy egy mosónő, aki rendbe tette a sok koszos ruhát? Meg is válaszoltam magamnak nyomban: Szolga voltam és maradtam ma is, aki a saját faluját és annak érdekeit szolgálja. Nagyon hamar feledésbe ment minden, pedig még élek, meg sem

haltam. Talán igazuk lenne a falubelieknek, hogy Turán, ha nem egy tanult ember fog bármilyen munkához, annak nincs olyan értéke, mintha egy tanult ember, hivatalból teszi a munkáját? Az elismerés csak egy embert illet meg, ha a többiekkel közösen dolgozott is? Én azt mondom, soha ne szégyelljük használni a „közös” szót, ha az így igaz, ne okozunk másoknak csalódást. Még egyszer bocsánatot kérek azóktól, akiket esetleg megsértettem volna.

Fisztelettel: Szilágyi Gáborné, a Falumúzeum gondnoka

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRADÓ

Tura, ahol a cigányok útszéli nagy keresztet állítottak

Nem akarom, hogy az élményem elhalványuljon, az ünnepség után pár órával kezdtem leírni az ünnepünket. Lehet, hogy még a látottak és hallottak hatása alatt elfogult is vagyok, de azt írom, amit átéltem, ami örömmel tölt el.

Tizenöt éve vagyok Tura (Pest megye, Váci egyházmegye) plébánosa. 8000 lakosú községünkben közel 1500-1800 cigány lakik. Ők magyar cigányoknak tartják magukat, szorgalmas munkával, tanulással vallási téren is igyekeznek mindenben átvenni a magyar lakosok életmódját. Sok szorgalmas szakmunkás (főleg kőművesek) van köztük, de pedagógus is. A falu szélén osztott telken építenek szebbnél-szebb házakat a régi Cigány sori kis házikók helyett.

1983-ban nem volt cigány hittanosom, volt olyan év, amikor egy elsőáldozó sem volt közülük. Keresztelések kapcsán kezdtem el a szülőket felkészíteni, hogy legalább a minimális ismereteket elsajátítsák vallási téren, hogy növekvő gyermeküket megtaníthassák imádkozni, tudják, mi a gyónás-áldozás, és arra elvezessék. Volt, aki azt mondta (persze magyar): „*Minek vesződik velük, úgy sem járnak azok majd a templomba*” – Aki ezt mondta, már meghalt. És ha élne, ma szívesen mutatnék rá néha a szentmisén résztvevő gyerekekre, mert gyakran úgy tűnik, mintha többen lennének, mint a magyarok. A tizenöt év alatt a cigányok között 300 gyermeket kereszteltem, 110 felnőttet készítettem elő első gyónásra, áldozásra, és 104 pár házasságát áldottam meg templomban, sokakat gyermekük keresztelése kapcsán vezettem rá, hogy ne csak gyermekük, hanem saját lelkükkel is törődjenek. 560 iskolai hittanosunk volt az elmúlt tanévben, és 140 körül óvodás, lassan ezek negyede cigány gyermek. Van közülük ministráns, vannak máriáslánykák is és vannak rendszeresen templomba járó fiatalok, felnőttek is a „Telep”-ről. Tavaly 62 elsőáldozó volt, 22 cigány volt, akik rendszeresen részt vettek nemcsak a hittan órákon, de a szentmiséken is.

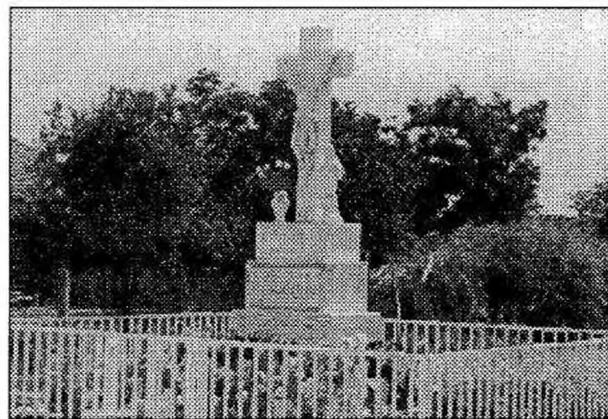
Mi történt ma? Úgy érzem, mint „magvető”, hogy az elvetett magból sok nemcsak kikelt, de termést is hozott. Ma új virága nyílt ki az Istenhez való ragaszkodásuknak. Néhányuknak eszébe jutott (A Lélek sugallata kezdi a jót bennünk!), hogy az egész Zsámboki úton nincsen az út szélén nagy kereszt... Beszélgették róla, majd a Lélek nemcsak megkezdte a jót, de néhány ügybuzgó aszszonynak, férfinak erőt, kitartást, hitvalló bátorságot adott, hogy a kezdetet folytatás, megvalósítás kövesse. Minden cigány családot felkerestek a „Telep”-en és megnyerték őket Krisztus ügyének. Hogy befogadják így is, házaik között az ő mindig Rá emlékeztető keresztje alakjában. De ehhez anyagilag is szinte kivétel nélkül minden család – összesen 175 - tehetsége szerint hozzájárult.

Elkészült a Zsámboki út mentén, a „Telep” közepén bevezető út mellett a nagy fehér kereszt. Minden nap szépült. Munkába járó férfiak esténként betonozták az alapot, takarították a körülötte lévő bozótot, majd festették a kerítést, és megindult a virágok áradata. Magam is tanúja voltam, amint alig típegő kicsi gyerek hozta a kis virágszálat a Jézuskának...

Ma, augusztus 9-én, délután 5-kor történt a megáldása.

Buzdítottam a híveket a templomban, hogy vegyenek részt minél többen, hiszen 1976 óta a község területén nem állítottak nagykeresztet, de olyanról egyáltalán nem tudok - lehet, hogy van, de nem hallottam róla -, amit cigányok kezdeményeztek és valósítottak meg. Összetartásukat, hitükhöz való szép ragaszkodásukat becsüljük meg azzal, hogy minél többen együtt ünnepelünk velünk. Nem hittem a szememnek, amikor 5 óra közeledtével az út melletti árnyas oldal tömve volt, majd a „Telep”-re bevezető út... És több mint 700 apró gyerek, felnőtt és öreg, cigány és magyar vegyesen szorongott a csodálatos szép kereszt körül.

A keresztzentelésre külön meglepetésként gyönyörű fehér palástot is vettek, hogy abban áldjuk meg az új keresztet. A palástot egy minden vasárnap szentáldozáshoz járuló idősebb cigány férfi adta át, mert erre ő a „legméltóbb” – vallották a szervezők, - „hiszen ő jár legrendesebben templomba”. Keszthelyi Ferenc püspök úr megbízásából Tóth Péter domonkos ócsai prépost-plébános végezte a megáldást. Részt vett a helybeli plébánoson kívül Nagy Árpád prépost, kerületi esperes és Bíró Mihály püspöki tanácsos, esperes is. A templom énekkara vezette és tette színesebbé énekével a megáldás ünnepségét, melynek bevezetőjében a plébános Istennek adott hálaát, aki magához vonzotta az itt lakó híveket is... Aki, a szép és nemes gondolatot ébresztette és véghezvitelére segítette. Megköszönve mindazok áldozatát, akik munkájukkal, adományukkal és most jelenlétükkel tették emlékezetessé ezt a napot. Köszöntötte a faluból nagy számmal részt vevő magyarokat, de nem mint vendégeket, hiszen összetartozunk, testvérek vagyunk. A szentelő prépost a kereszt erejét, mint megváltásunk jelét állította az ünnepők elé, jelölve, hogy a legfontosabb a kereszt körül nem a kerítés, nem a virág, hanem az áhitat, a hit, amellyel körülvesszük.

(FOTÓ: Seres Csilla)

Tanúságul ideírom a kereszt felirátát:

**ISTEN JÓSÁGÁT MEGKÖSZÖNVE,
ÉLETÜNKRE ÁLDÁST KÉRVE
ÁLLÍTTATTÁK: 1998.
A TURAI CIGÁNY LAKOSOK**

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRADÓ

A másik feliratot egy általános iskolából kimaradt cigány ministráns választotta az Apostolok Cselekedeteiből.

AP. CSEL. 10, 34-35:

PÉTER ÍGY KEZDTE BESZÉDÉT:

**„VALÓBAN EL KELL ISMERNEM,
HOGY AZ ISTEN NEM TESZ A SZEMÉLYEK
KÖZT KÜLÖNBSEGET. MINDENKI KEDVES
ELŐTTE, AKI FÉLI ÉS AZ IGAZSÁGHOZ
IGAZODIK, BÁRMELY NÉP FIA IS.”**

Bárcsak végre mindnyájan megértenék Istennek minden emberre kiadandó, minden embert üdvözíteni akaró szeretetét, és mind törekednének arra, hogy „az igazsághoz igazodva” kedvesek lehessünk előtte.

NB. 1./ Ne sértődjék meg senki, hogy a „cigány” megnevezést használtam és nem etnikai kisebbségről szóltam.

Ők – igaz, biztatásomra – rá merték írni keresztjükre, hogy állították a Turai Cigány lakosok... merték vállalni önmagukat. Mi, magyarok se szégyelljük magyarságunkat más nemzetiségűek között, ők se szégyelljék, főként akkor nem, amikor valami szépet tudtak tenni együtt Istenért!

2./ Bizonyára sokan emlékeznek az 1992-es tragikus esetre. (két cigányt lelőttek körtelepés közben) amikor ország-világ előtt a sajtó minden szinten, olvasható, hallható és látható formában, igyekezett elhinteni itthon és külföldön is, mekkora ellenségeskedés van községünkben a magyar és cigány lakosok között. Kár, hogy ezen a szép, együtt ünnepelt napon nem hintette szét, hogy más az igazság mifelénk.

Lukács András, turai plébános

DR. GALLOVICH GYŐZŐ (TURA: 1905-1928)

A sokszor átépített, kiesi és repedezett falu templom már régen kicsinek bizonyult. Végre 1911-ben a már Rákoskeresztúron, Pécelen felépített templom után, Dr. Gallovich Győző plébános mert új templom építésébe kezdeni, vagy a régit bővíteni. Halálának 70. évfordulója alkalmából emlékezünk rá.

Barsszentbenedeken született 1859. október 24-én. A középiskoláit Nagyszombatban, a teológiát Esztergomban és Vácott végezte. 1882. július 13-án pappá szentelték, káplán volt Herencsényben és Csépan. 1884-ben újpesti hitoktató. 1886-ban kánonjogi doktor lett. 1888-ban letette a zsinati vizsgát, s újpesti káplán, majd rákoscsabai állandó adminisztrátor. 1894-ben pedig plébános lett. 1904-ben megkapta a koronás arany érdemkeresztet.

1905-ben turai plébánossá, 1909-ben segédesperessé és kerületi tanfelügyelővé nevezték ki. 1913-tól királyi tanácsos. Buzgólkodása folytán épült rákoskeresztúri, a péceli és a turai templom. Rákoskeresztúron és Turán kálváriát állíttatott. Turán nagy buzgalommal látott neki a plébánia és gazdasági épületek rendbehozásának, majd a templom bővítésének. Az ő rábeszélésére építtetett Rolf Camil az új temetőben kápolnával egybekötött sírhelyet 1910-ben. 1907-ben állíttatta Szilágyi Anna a templom előtti kőkeresztet. 1910-ben Sima Anna a Szent János sori háza telkén egy díszes kőkeresztet állíttatott. 1922-ben (a felirat szerint 1925-ben!) közadakozásból két új harang szereltetett be. A Boldogságos Szűz és Szent Sebestyén tiszteletére készült 217 kg-os az egyik. A másik a Világháborúban elesett turai hősök emlékére, kb. 100 kg. 1923-ban az orgonát újjitották fel. Templomi ruhákat, hat új lobogót is készíttetettek. 1926-ban igen nagy hatású lelkipáter, misszió volt, két jezsuita atya tartotta. Ennek nyomán indult el a turai származású papok sora, többekben ekkor érlelődött meg a hivatás.

A Halottak Anyakönyvében ez áll: „Dr. Gallovich Győző, királyi tanácsos, koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, megyebizottsági tag, esperes, kerületi tanfelügyelő 1928. szeptember 17-én halt meg 69 éves korában, rövid betegség után, szívszélhüdbésben. Előző napon buzgón meggyónt, a haldoklók szentségét is felvette. Temetése szeptember 19-én történt nagy részvét mellett, a környék papjainak asszisztenciájával. Varázséji Béla váci kanonok temette.

Lukács András, turai plébános

1998. **október 3**-án (szombat)

az **IDŐSEK VILÁGNAPJA** alkalmából

az időseket köszöntjük.

Tiszteletükre állítottuk össze az ünnepi programot.

16.30 órakor: VARGA PETRA orgonaművész hangversenye a turai róm. kat. templomban

kb. 17.15 órakor: ünnepi szentmise

18.00 órakor: Jótékonyági est az „IDŐSEKÉRT TURÁN ALAPÍTVÁNY” javára

a Bartók Béla Művelődési Házban

- köszöntő: Erdélyi Ágnes, kuratóriumi elnök
- amatőr művészeti műsor
- szerény fogadás az időseknek

Belépődíj: önkéntes alapon, mindenkinek tehetsége szerint.

Érdeklődésüket és támogatásukat köszönjük!

A DÍSZLETEZÉS EGY NAGY JÁTÉK

Beszélgetés Lukács Gáborral

Nincs pénz a kultúrára, hallható és olvasható számos szakmai és egyéb fórumon. Nem érdemes ezzel foglalkozni, ebből nem lehet megélni. Kit érdekel az anyagi problémák, a tv, a videó és a számítógép mellett egy-egy - akár ingyenes - program. A falusi művelődési házaknak befellegzett. S valóban, lehetne akár így is. Mégis úgy érzem, Turán nincs szegyenkeznivalónk. Olyan amatőr csoportok (Turai Komédiások, Turai Ifjúsági Néptáncscsoport) nevelődtek ki igényes szakmai munkát végző vezetők kezei alatt, akik jelképes összegért, úgynevezett "tiszteletdíjért" tevékenykednek - amely nagyságrendileg nem mindig utalt a tiszteletre. Igazából tehát nem is annyira kereset-kiegészítés ez a csoportvezetőknek, hanem önmaguk és mások személyiség-kiegészítése, a nagybetűs kultúra értékmegőrzésének és értékteremtésének igényéből fakadó tenniakarás. Vagy egyszerűen az ember társadalmi szerepének aktív felvállalása, melyet nem kell, hogy ideológiákhoz vagy politikai korszakokhoz kapcsoljunk, hiszen emberi mivoltunkban felette állunk ezeknek. Társadalmi munkára, közreműködésre, érdeklődésre még ma is, a piacgazdaság kellős közepén vagy még csak elején is szükségünk van, nélkülözhetetlen számunkra. Mint ahogy az a Turai Komédiásoknak a turai születésű és gödöllői lakosú Lukács Gábor mint háttérember munkája, aki tervezi, készíti, felszereli a díszleteket az előadásokhoz. Számos saját szerkesztésű díszletezéssel eltöltött kialvatlan éjszakai óra otthon és a turai műv. házban hétköznap vagy hétvégén, melyhez ötletgazdag kezűgyesség adatott, rengeteg elkocsikázott benzinnel, s temérdek segítő jóindulat: így áll össze a Lukács Gábor féle társadalmi munka. S mindezt "csak" a színház szeretete miatt.

- Hogyan jött létre a kapcsolatod a Turai Komédiásokkal?

- Sokszor láttam a Dr. Hertzelt a Madách Színházban, egész pontosan tizenháromszor. Szüleim Turán laknak, akiket rendszeresen látogatok. Egyik alkalommal megláttam egy plakátot Turán Dr. Valaki címmel és arra gondoltam, Őristen, mi lesz ez. Megnéztem, és esoda történt. Igazi színház volt, belenyomott a székbe, mintha szíárokat láttam volna a színpadon. Ebből az amatőr feldolgozásból is minden ájtott, az esetleges bakik ellenére is. A darab után én is felmentem gratulálni Diligensnének, a csoport vezetőjének-rendezőjének. Jutkát ilyen minőségében korábban még nem ismertem. Mivel egyetemista éveimtől egészen hét évig - ebből három évet főállásban - a Vígyszínházban dolgoztam mint díszletkészítő (díszletkészítő és mozgató), ezért felajánlottam segítségemet a csoportnak. A soron következő darabjuknál, a "Kölyök"-nél szöveget, hogy lenne-e egy-két ötletem.

- Itt milyen alapötlettel dolgoztál?

- A Kölyök-nél az volt a technikai kihívás, hogy a darab sok és sokféle helyszínét igazi színpadtechnika (színpadpallás, forgószínpad) nélkül kellett megvalósítani, megjeleníteni gyors váltásokkal. Természetesen, elsőként a műv. házban néztünk szét, mit lehetne hasznosítani. Tulajdonképpen a hátsó függöny ki- és behúzóztatásával lehetett imitálni a helyszíneket. A következő évben azután jött az "Isten pénze", idén a "Külvárosi legenda". Ezeknél szerencsére már volt elegendő időm előre gondolkodni. Amikor a nézők szemével megméretetik egy díszlet, s maga az előadás, akkor azt is bele kell kalkulálni, hogy ezek munkaidő utáni elcsúszott szabadidőben, gyakran éjszakánként készülnek.

- Az eddig elmondottakból kiderül, hogy ez mára egy több éves tartós kapcsolattá fejlődött. Gödöllői lakhelyed ellenére mi miatt vállaltad, vállalod fel ezt a szerepet?

- Szeretem a színházat. Aki egyszer belekóstolt abba az izgalmi állapotba, mely negyed órával az előadás megkezdése előtt lejátszódik benne, az nem bírja abbahagyni. Szeretem a musical műfaját, s a zenét önmagában. A Turai Komédiásoknál szeretem külön-külön is az embereket, s a csapatot együttvéve. (Ahogy ezeket most felsorolom az nem fontossági sorrendben történik, elég nehéz lenne rangsorolnom.) Amit ezek a fiatalok megcsinálnak a játék mellett és alatt (bedíszletezés, kellékezés), azt egy nagy színházban negyven fős stáb hajtja végre. Ez a szememben még tovább emeli a csapat értékét. Mindig szkeptikus voltam, de úgy érzem itt kellemes meglepetés ért engem, mert mindenki felelősen csinálja a saját dolgát. Jó érzés egy csapathoz tartozni, ahol fontos a munkád. Ez egy olyan csapat, amely nem ivással vagy kábítószerezéssel tölti az idejét, hanem létrehoz valamit. Itt az emberek megtanulnak egymásért izgulni, felelősséget vállalni. Nagy dolog, hogy Turán a színháznak van létjogosultsága, van társközönsége. Ez mindenképp támogatandó, természetesen általam is. Égy faluban mindenképp oda kell figyelni a kultúra támogatására. Volt és még van is egy nagy elidegenedés. Mindenki a TV és a videó előtt ült, de talán most ismét kialakulóban az a vágy, hogy az emberek összejöjjenek, szépen felöltözzenek, találkozzanak. A díszletezést tehát én egy nagy játéknak fogom fel. Szeretethől csinálom. Szeretem a műfaj, a színház, a csapat és a kihívások iránt.

- Alapvetően egy "czermeister" típusú ember vagy?

- A családi ház építésénél sok mindenre rákényszeríti az ember magát, hogy olyan legyen, amilyennek elképzelte. Ha nem is sikerül mindig olyanra, mégis ott a kihívás. Ez van a színdaraboknál is. Meg tudom-e valósítani az ötletet? Reális-e az ötlet? Tud-e működni? Szállítható-e? (Mivel a turaiaknak számos vendégszereplésük is van.) Ha ez profi színházban, sok pénzzel, főállásban menne, akkor nem is vállalnám. Ebben a kihívás az igazi.

- Mivel lehetne tökéletesíteni a turai műv. ház színpadtechnikáját?

- Kiemelten fontos lenne fejleszteni a fénytechnikát. Ebbe beleérték egy hordozható fénypultot is. A hangtechnikán részben segítettek az újonnan vásárolt csíptetős mikrofonok. A függöny minél gyorsabb elhúzhatósága, a színpad körüli tér ésszerűbb kidolgozása lenne a cél. Elengedhetetlennek tartok egy távbeszélős kapcsolatot a karzat mögött elhelyezkedő technikus, tehát a fenti rész valamint a lenti rész között. Igazából persze úgy kell gondolkodni, hogy van ennyi pénz és abból mit lehet kihozni.

- Már egy ideje beszélgetünk, de még nem tudjuk rólad, mit csinálsz a civil életben. Mivel foglalkozol hivatásszerűen?

- Két diplomám van: gyógyszerész valamint műszeres analitikus szakmérnök vagyok. Gyógyszer-analitikusként dolgozom Veresegyházon a Pharmavitnál. Gödöllőn lakom feleségemmel és két gyermekemmel egy maig is épülő családi házban.

- Örülnék, ha egy kicsit részletesebben mesélnél az egykori Vígszín-házás éveidről!

- Reggel 8 órától este 11 óráig volt a munkaidő. De az ember meg sem érezte hogy az 5 orasival megy és a 0.15-sel jön haza, mert annyira jó volt a hangulat. Ott voltak a kedvenceim: Kern, Tahitóth, Balázs Péter, Reviczky Gábor, Hernádi Judit, Halász Judit, Kútvolgyi Erzsébet, a nagyok közül Ruttkai. Itt játszották a kedvenc darabomat, a *Játszd újra Sam!*-et. A legkedvesebb élményem Kútvolgyihez fűződik. Egyszer, mikor Egerben szerepelt a társulat a nyári színházban, mi is lementünk a barátnőmmel - most már feleségemmel - megnézni a darabot. Csak nézők voltunk, ott nem dolgoztam. Beszélgetés közben Kútvolgyi felajánlotta, hogyha úgy sincs még szállásunk, aludjunk az ő szobájában. Mire megérkeztünk a szobába, összetolta az ágyakat és az ágy közepén egy papírból kivágott szivre ráírta, hogy: Isten hozta a szerelmeseket!

- Ezt mindenki irigykedve olvassa majd. Biztosan ez alapozta meg a jó házasságod, s a sok türelmet, hiszen egy ilyen hobbi felemészti a szabadidőd jelentős részét. A családod hogyan fogadta el, hogy a magánéletedből szakítasz időt erre?

- Ez a kocsma helyett van - mondja nevetve. A gyerekeim is élvezik, hiszen számukra sem egy haszontalan dolog. Nem tudnának lebeszélni róla, mert már olyan erősen vonz ez a dolog. Elsősorban az, hogy mindennek időre klapolni kell. Egvetlen csavar is meg tud hiúsítani egy színpadváltást vagy az egész színdarabot. Ha rosszat álmodom és előjönnek a rémálmaim, az mindig a turai előadásokkal kapcsolatos. A rémálmaimban valamilyen fontos mozgatóelemet mindig elfelejtek. Van még 40 másodpercem. Sötét, és mindennek együtt kellene lennie.

- Hogy rémálmaidból az álmaidhoz kanyarodjunk, melyik az a darab, amelynek a díszletezését a legszívesebben megcsinálnád?

- A *Sanda bohóc*, amelynek Presszer írta a zenéjét. Ez egy Füst Milán darab, amely egy nem evilágba való emberről szól, akinek, hogy úgy mondjam, nem áll a világ.

- Visszatérve a turaiakhoz. Diligensné Jutka mint vezető szerepéről ebben a csoportmunkában, mit fogalmaztál meg magadnak?

- Azt, hogy tud találni jó darabokat. S az eredetijétől elrugaskodva, minden gyereknek ad feladatot a saját feldolgozásában. Hiszen a gyerekek, a színjátszók tele vannak vággyal. Tud találni olyan szituációkat, ahol ezt meg tudják mutatni. Ez valóban nagyon nehéz, mert egy profi színházban legfeljebb sokan nem kapnak szerepet, ha nem olyan a darab. Összetartani a csapatot, s azt összehozni egy fegyelmezett előadássá nem könnyű feladat. Egy igazi színházban, ha valaki valamit nem csinál meg, levonják a fizetéséből.

- Jutka mindig valamilyen aktuális erkölcsi-társadalmi problémát állít a középpontba örökérvényű mondani-valóba csomagolva. Legyen szó a szeretet mindenképp felett való voltáról, a szegénység-gazdagság, a pénz körül forgó világ problémájáról, vagy mint legutóbb a másság iránti tolerancia, az emberek közti egyenlőség nagy kérdéséről. A te értékrendedben mi az, ami dobogós helyeket foglal el?

- Igen, az embereket az alapján is lehetne csoportosítani, hogy ki mit tart fontosnak. Egy nagy papírra fel kellene írni az értékek sorrendjét és azt döntési helyzetekben szem előtt tartani. Nálam 1. helyen állnak: az emberi kapcsolatok. 2. helyen: a szabadság, s ezalatt nem fizikai szabadságot értek. 3. helyen: a pénz. Egész pontosan az értelmes munkával keresett sok pénz. Hiszen egy csomó élmény ezáltal gyűjthető be. Valójában én is szeretnék a magam ura lenni, vállalkozó nem pedig alkalmazott. Vannak kisebb találmányaim, vagy inkább egészen morbid ötleteknek nevezném: a társasjátékoktól, a hátkiegyenesítő szerkezetig, ...

(Innentől a beszélgetés jóízű nevetésbe torkollott, tehát képtelen voltam tovább folytatni)

Seres Tünde

FOTÓ: TAKÁCS PÁL

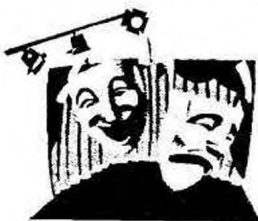

Szeretettel köszöntök mindenkit a Turai Komédiások nevében. Ez az ötödik színdarab, amellyel Önök elé állunk. Az eddigiek egy kicsit a mesék világát varázsolták Önök elé. Igyekeztünk azt sugallni, hogy vannak csodák, amelyekben érdemes és kell hinni. Talán szokatlan az idei színdarabunk témája, hiszen a legbrutálisabb valóságba kalauzoljuk el Önöket. Bevallom, nem volt könnyű ez a váltás, sem nekem, sem a csapatnak. Sokszor éreztük, hogy túl nagy fába vágtuk a fejszénket. Az Isten pénze értelmiségi baráti körét könnyűszerrel eljátszották a szereplők, hisz nem állt messze tőlük. Az 50-es évek Amerikájának külvárosi fenegyerekeit viszont sokáig kellett tanulmányoznunk.

Egy színdarab születésekor nálunk sohasem a bemutató a lényeg, hanem a dráma, amit magában hordoz. Az ember, akinek ezeket a drámákat nap mint nap át kell élni, döntések sorozatát kell hozni, ami további drámákba sodorhatja. De hisz, akkor ró-lunk van szó. Hisz mindannyiunk élete drámai döntéseken alapul. A téma is örök, hiszen a Rómeó és Júlia, és a Pál utcai fiúk története ez, csak éppen az elanyagiasodott világban, - egy másik történelmi korbá helyezve. Hogy közben nekünk is eszünkbe jutott, ez nem feltétlenül Amerika, az persze nem a véletlen műve. Ezért is dolgoztuk át mind tartalmilag, mind zeneileg. Legyen ennek a színdarabnak egy dalszöveg a mottója, melyet többször is hallani fognak. Hallgassák és szíveleljék meg!

"Száz és száz út vár, köztük egy, hogy rátalálj. Hüst és napfényt és tágas tért, békét vágysz, békét!"

Diligens Károlyné előadás előtti bevezetője

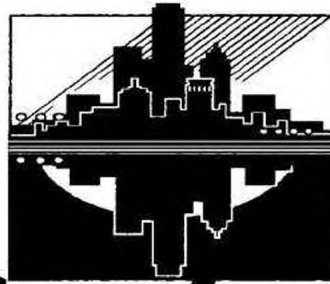
A TURAI KOMÉDIÁSOK Színjátszó Kör

bemutatja

A. LAURENTS - I. BERNSTEIN:

West Side Story

c. művének átdolgozását.

KÜLVÁROSI LEGENDA

c. zenés-táncos színdarab

JETTEK

Riff, a vezér
Tony
Action
Diesel
Velma
Baby John
Ákárkié
Graziella
Blunt
Minne
Clarice
Pauline
Kate
Tracy

SZABÓ László
PÁSZTI Zoltán
NYILAS Mihály
HANGODI Szilvia
DILIGENS Melinda
FEKETE Zoltán
BÉKÉSI Judit
PRIMA Katalin
KUTI Balázs
CSORBA Bea
VIRGANCZ Csilla
PÁZMÁNDI Éva
SZABÓ Katalin
PÁZMÁNDI Ágnes

CÁPÁK

Bernardo
Maria
Anita
Chino
Pepe
Indio
Rosalía
Concuela
Teressita
Francisca
Estella
Margarita
Jose

SZÉNÁSI István
BENKE Zsuzsanna
DILIGENS Judit
SZENTE Tamás
GÓLYA Ágnes
KIS Gábor
SÁGI Éva
SZILÁGYI Katalin
SZILÁGYI Linda
VASAS Anita
MAJOR Erika
SALLAI Rita
PÁPAI Zoltán

FELNÖTTEK

Doc
Krupke
Glad Hand
Miss Luke

TAKÁCS Pál
SZABÓ Gyula
BÉKÉSI István
DILIGENS Melinda

GYEREKEK

TÓTH ZS. Nóra
DILIGENS Regina

DÍSZLET: LUKÁCS Gábor
TÁNC: MOLNÁR Csaba és
DILIGENS Melinda
ZENE: MASZLAG Tamás

RENDEZTE: DILIGENS KÁROLYNÉ

ERDÉLY 1998.

A Turai Hírlap augusztusi számában Kálna Tibor és Kuti József az erdélyi körültre kapcsolatos beszámolója mellett a köszönetnyilvánítás hosszú sora olvasható. Úgy gondolom, hogy csak akkor lenne teljes, ha az ő nevük is ott szerepelne. Ezért nekik én szeretnék köszönetet mondani Kuti Józsefnek, az iskolaszék elnökének, aki különböző

pályázatok gondozója volt. A legtöbbet mégis Kálna Tibor tanár úrnak köszönhetjük, aki nemcsak főszervezője, de nagyszerű idegenvezetője is volt mindkét körutazásnak. Nagyon alapos előkészítő munkája biztosította az elmúlt évi felvidéki körút és idén az erdélyi körút zökkenőmentes lebonyolítását. Remélem, sok ilyen dédelgetett terve van még, ami majd előbb-utóbb valósággá válik!

Dolányi Anna

A SÖTÉTSÉGBEN FÉNY GYULLADT (LOURDES-I BERNADETT NYOMDOKAIN)

Koromsötét volt 1858. Február 11-én reggel. Fagyosan szitált a köd és esett az eső. Bernadettéknek nincs fájuk, előző este eladták az utolsó köteg rőzsét is, hogy enni tudjanak. Bernadett és két társa a Gave folyó felé igyekeztek a barlang felé a barlang irányába rőzsét gyűjteni. Bernadett így emlékszik vissza az eseményekre:

„Két társam átment a vízen és sírni kezdtek. Kérdeztem miért sírnak. Azt válaszolták, mert nagyon hideg a víz. Így tértem vissza a barlanghoz. Egyszerre csak valami zúgás felét hallottam. Amint a fejemet felemeltem a barlangra tekintve, megpillantottam ott egy Hölgyet fehér ruhában.”

A világ legjelentősebb, leglátogatottabb kegyhelyén töltöttünk el hat napot Barczy Zsolt hitoktató és Kómár István atya vezetésével. Lourdes évente több milliós embernek adja meg a testi-lelki megújulást, a lelki békét.

Augusztus 4-én indultunk Turáról. Rábaftüzesnél hagytuk el a magyar határt, majd Ausztrián keresztül Olaszország felé vettük utunkat. Az Alpok vonulatai (Karni-Alpok, Dolomitok, Bergamói-Alpok...) Ausztrián illetve Olaszország egy részén kísérték minket. Az utazás fáradalmait a sok természetföldrajzi látványos kapcsán sikerült elfelejteni. Elhagyva az olasz Alpokat, a Pó-síkságon keresztül Genova felé indultunk. Ligur-tenger mentén az úgynevezett Olasz Rivierán haladtunk San Remo irányába. Ekkorra már társaságunk és buszsofőrjeink is elfáradtak, néhány órás pihenő következett a tengerparton.

Másnap reggel újult erővel, kicsit pihentebben indultunk uticélunk irányába, Lourdes-ba. Húsz kilométerre sincs Tarbes-től délre a Pireneusok tövében a leghíresebb francia kegyhely: Lourdes. A történelem viharai nem kerültk el a várost. 1208-ban albigens eretnekek háborújának volt a színtere és a montfortiak uralták. 1360-ban angolok foglalták el, akikről csak kilenc év múlva tudta Gueselin azt visszafoglalni. A várost 1569-1607 között vallásháborúk dúlták fel. I. Napoleon mindent központosított, az országot megyékre osztotta fel. Ezzel egyszer és mindenkorra vége lett a belháborúknak. Ezt követően Lourdes élte a vidéki kisváros életét.

Az indulást követő második napon érkezünk meg a francia kisvárosba. Szállást és teljes ellátást a Cite St. Pierre zarándokházban kaptunk. Köszönet érte Keszthelyi Ferenc váci megyéspüspök úrnak.

Mit jelent a Szent Péter Otthon? Ez a fogadóintézmény – Bernadett Soubirous kívánságára alapítva – első sorban azoknak ad lehetőséget az elhelyezésre, akiknek kevés anyagi eszköz áll rendelkezésükre a zarándokúthoz. A Szent Péter Otthont huszonnégy fizetett alkalmazott, négy idénymunkás, három apáca, egy lelkész és főleg önkéntesek működtetik. Minden évben több mint ezer önkéntes adja munkáját három héten keresztül. A világ

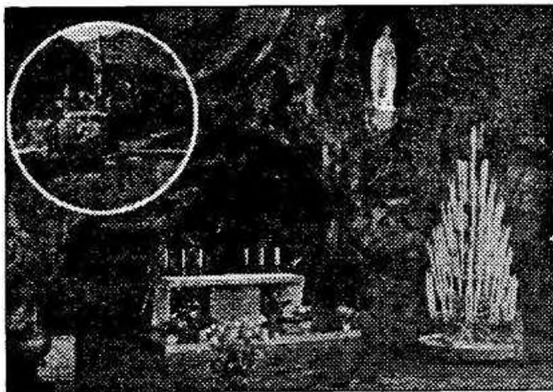
minden részéről jönnek szolgálni és megélni a találkozást, az élményekben való osztozás örömét.

Valamennyiünkben felmerült a kérdés, miért éppen itt Bernadettnek, a szegény lánynak jelent meg Szűz Mária. Bernadett 1844-ben született. A család élete csendes mederben folyt, malom biztosította számukra az egyszerű, szerény megélhetést. 1854-ben Bernadett tíz éves, amikor is boldog és felhőtlen gyermeki évekre szerencsétlenségek zuhataga ömlik. Édesapjának egy lepattant kődarab kivájja egyik szemét, majd később nem tudja kifizetni a laktórt és azonnal el kell hagyniuk a malmot, annak ellenére, hogy évtizedek óta becsülettel fizettek. 1855-ben a városban kitör a kolera. Lourdes városa retteg és éheznek. Bernadették családja már arra sem képes, hogy kifizesse a szegényes ház laktórt, ezért számukra nem marad más, csak a „cachot”, a régi börtön. A börtönt 1824-től fizetésképtelen, szegény embereknek adták oda átmeneti szállásként.

A fentiek ismeretében talán nem véletlen, hogy az Isteni Gondviselés ezt a helyet választotta ki a jelenések színhelyéül. A kegyhelyen a nyugalom, a béke, a szeretet áradt felénk. Zarándoklatunk alatt végigjártuk Lourdes valamennyi fontos, számottevő eseményét. Első állomásunk a keresztút volt. Egyedülálló a világon ez a monumentális alkotássorozat, amely Lourdes lényegéhez, a megtéréshez tartozik. A barlang mögötti hegyre vezet fel, hossza 1530 m. Minden egyes állomása egy-egy szoborcsoport, a X. állomás magyarok adománya.

A jelenési barlang a csend, az imádság, az összeszedettség helye. A barlang mélyén, az oltártól balra található a Csodás Forrás, amely 1858. Február 25-én fakadt Bernadett keze által. Itt gyertyák millióit gyűjtötték meg évtizedek alatt a zarándokok. Fényük hitet, szeretet, hálát fejez ki. Szűz Mária tiszteletére épült a Széplőtlen Fogantatás Bazilikája. „Azt akarom, hogy itt kápolnát építsenek!” A Rózsafűzér Bazilikája harminc évvel a jelenések után épült. 1901-ben szentelték fel. Alaprajza görögkereszt, a szentélyt tizenöt kápolna veszi körül, a rózsafűzér tizenöt titkának egy-egy megjelenítése. Mintegy harmincezer ember befogadására alkalmas X. Szent Pius Földalatti Bazilikája. Minden vasárnap és szerdán reggel kilenc órákor nemzetközi szentmisét tartanak. Itt valósággá válik a soknyelvű egyház. Egyedülálló, felejthetetlen örömet adott a gyertyás körmenet. Minden este zarándokok ezrei, tízezrei veszik kezükbe gyertyájukat, hogy a sötétben egy legyen a hitük és az ennek fényét jelző gyertya világa.

Lourdes a betegekért van, a testi betegségben szenvedők mindenben elsőbbséget élveznek. A betegellátást ellenszolgáltatás nélkül végzik az orvosok, betegápolók. Sok csodás gyógyulás történt már a kegyhelyen, történik ma is. Igaz, az emberek többsége nem gyógyul

meg. de erőt, hitet, kitartást merítenek betegségük további elviseléséhez. Lourdes-ba nem csak betegek és idősek érkeznek. A világ minden részéről évente négyszáz ezer fiatal jön. Együtt ünnepelnek, otthon vannak, Lourdes-höz tartoznak.

A nagy nyári hőség valamennyiünket megviselt, valamint az Atlanti-óceán közelsége is csábította a társaságot, ezért egy napot eltöltöttünk Biarritz-ban, a királyok fürdőhelyén. Itt már a Pireneusok lejtői sziklák sorával érnek az óceán vizébe. A sziklafalak tövében pompás szállodák sorakoznak. A tenger apró élővilágát a dagályt követően megcsodálhattuk. Nemcsak csodáltuk az élővilágot, hanem határtalan örömet jelentettek az óceán hűsítő hullámai. Mivel az időnk véges, ez az egy nap gyorsan elmúlt, élményekben gazdagodva indultunk vissza a szál-

láhelyünkre. Este már a hazautazásra kellett gondolni. Hazafelé jövet Olaszországban, az Adriai-tenger partján töltöttünk el egy délutánt.

Az utazás során szinte mindenki jókedvű, vidám, felszabadult volt, ki-ki a maga módján próbálta gyarapítani műveltségét és lelki élményét. Lourdes szelleme, Szűz Anya közelsége valamennyiünket megérintett. Azt a szeretetet, hitet, amit átéltünk, fontos továbbvinnünk család-jainkba, otthonainkba, átadjuk a körülöttünk lévőknek.

Köszönetet mondunk mindazon személyeknek, szervezeteknek, akik és amelyek anyagi és erkölcsi támogatást nyújtottak a Lourdes-i zárandoklat megvalósításához. Külön köszönet illeti Barcsi Zsolt hitoktatót szervezői munkájáért, Kómár István atyát a lelki vezetésért.

Jenei Erzsébet, tanár

A 25. GALGA EXPEDÍCIÓ TARTALMI ÉRTÉKELÉSE

A tábort ACSÁN, az iskola udvar-parkjában rendeztük meg 53 fővel 1998. július 26. és augusztus 3. között. Előtte és utána két-két napos program volt Turán. A résztvevők között 15 erdélyi (Csíkszentimre) gyermek volt. Elsődleges cél volt

1./ a Galga felső vidéke népi kultúrájának gyűjtése, megismerése kerékpáros csilagtúra formájában;

2./ összehasonlító elemzés: ezt a kultúrát összevetve – ottani gyerekek bevonásával – az Alsó-Csík (Csíkszentimre) hagyományával, szokásaival;

3./ a „galgás” negyedszázad értékelése volt táborozók meghívásával.

A tábor során 5 kutatócsoportunk dolgozott Acsa, Becske, Bercel, Csővár, Galgaguta, Galgagyörk, Nógrádkövesd, Nógrádsáp, Penc, Püspökhátvan községekben. A csoportok, választás alapján, a népi építészet, a népköltészet (népmese, népdal), a szokások, a népviselet, és a népi játékok területén érdeklődtek. A gyűjtés eredményét csoportokban feldolgozták, majd az este összegeztük együtt. Minden csoport fényképezett, kettő hangfelvételeket is készített. Bizonyos anyagokat vidcón rögzítettünk.

Pencen megismerkedtünk Petőfi Galga menti emlékeivel a múzeum segítségével. (Előzetesen már járt a tábor Aszódon is, ahol dr. Asztalos István ny. múzeumigazgató nyújtott segítséget.)

Idén is megrendeztük a népi játék olimpiát – előzetes tanulás és gyakorlás után – pilincka, csülkőzés, nemzetesdi és karikahajtás „sportágakban”.

Augusztus 1-én mintegy 250 egykori táborozóval – egy, a táborban létrehozott kiállítás segítségével – idéztük fel a 25 esztendőit. Ekkor adtuk át a 25. Galga Expedíció által alapított GALGA DÍJ serlegét dr. Asztalos István ny. aszódi múzeumigazgatónak, Fercsik Mihály újságírónak, Lami István püspökhátvani helytörténésznek és néprajzkutatónak, Martonné Homok Erzsébet verseyi paraszti-írónak, Nagy Árpád galgahévízi c. prépostnak.

A tábor időszakában 3 újságicikk jelent meg a Galga Expedícióról. A gyűjtött anyagot az iskola fotó- és honismereti szakköre dolgozza fel, s mind Turán, mind Csíkszentimrén kiállításon mutatjuk be.

PÉNZÜGYI ELSZÁMOLÁS

A tábor időpontja: 1998. Július 26-tól augusztus 3-ig (8 éjszaka).

A tábor helye: Acsa, Általános Iskola épülete és parkja.

Résztvevők száma: 53 fő.

Ebből erdélyi vendég (Csíkszentimre):	14 fő
általános iskolai tanuló:	39 fő
középkiskolás:	7 fő
főiskolás:	2 fő
felölt vezető:	5 fő

BEVÉTELEK

pályázatokból:	
Gyermek és Ifjúsági Alap Titkárságától	50.000,- Ft
Mobilitás Ifjúsági Szolgálatól	40.000,- Ft

Pest Megyei Gyermekek és Ifjúsági Alaptól	10.000,- Ft
Honismereti Szövetségtől	10.000,- Ft
Összesen:	110.000,- Ft

egyéb támogatásokból, befizetésekből:

Tura Nagyközség Önkormányzatától	80.000,- Ft
Turai Tanulókért Alapítványtól	30.000,- Ft
Püspökhatvan Önkormányzatától	5.000,- Ft
Nógrádkövesd Önkormányzatától	10.000,- Ft
Polgár József családjától	25.000,- Ft
Aszód OTP-től munkadíj	22.000,- Ft
Régi és mai galgásoktól	22.000,- Ft
Összesen:	194.000,- Ft

110.000,- Ft

Bevétel összesen: 304.000,- Ft

KIADÁSOK

Szállásköltség	80.000,- Ft
Élelmezési költségek	120.996,- Ft
Anyagszükséglet	53.153,- Ft
Egyéb kiadások	49.834,- Ft
Összesen:	303.983,- Ft

A túloldaliakból az 1 főre eső költség: 7.160,- Ft.

**ELISMERÉSEK ÉS
KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS**

Valamennyi pályázató és támogató segítségét köszönjük, hiszen az expedíció ünnepi szakaszát csak így tudtuk megoldani. Köszönjük továbbá a Magyarország Felfedezői Szövetségtől kapott pénzüsszeget (10.000,- Ft), amelyet 10 db pléd vásárlására használtunk fel.

A szövetség a legkiemelkedőbb munkát végzett galgás vezetők és kutatók közül 7 főt a legmagasabb kitüntetésben részesítette. A Pro Patria emlékérmeket kapták:

- Abért Zsolt, rendőr
- Czombos József, berceli plébános
- Gregus János, nyugdíjas
- Gyenes László, hévizgyörki iskolaigazgató
- Dr. Tóth Mária, gyermekorvos
- Varró Marietta, tanár
- Válóczy András, nyugdíjas.

Köszönetet mondunk a régi galgásoknak anyagi támogatásukért:

- Polgár Józsefnek és családjának (Fertőszéplak)
- Gyenes Lászlónak
- Horváthné Bangó Ilonának
- Klincsek Józsefnek (Dánszentmiklós)
- Lendvai Mártonnak
- Dr. Tóth Máriának.

Köszönetet mondunk Szilágyi József és Domszalai Kálmán sütőipari vállalkozónak a tábor kenyérrel és péksüteménnyel történt ellátásáért. A Galgamenti Termelőszövetkezetnek is kenyér biztosításáért. A Galga ÁFÉSZ-nek az élelmiszerek biztosításáért. Az Egyed családnak (Fertőszéplak) a nagy értékű üdítők, édességek, élelmiszerek és ajándéktárgyak biztosításáért. A MESZ-nek és vezetőjének. Sára Andrásnak a szállítás pontos és gondos megszervezéséért. Marosvölgyi János fuvarozónak a szállítások lelkiismeretes lebonyolításáért. Köszönjük az alábbi turai családoknak az erdélyi gyermekek 4 napos befogadását és ellátását:

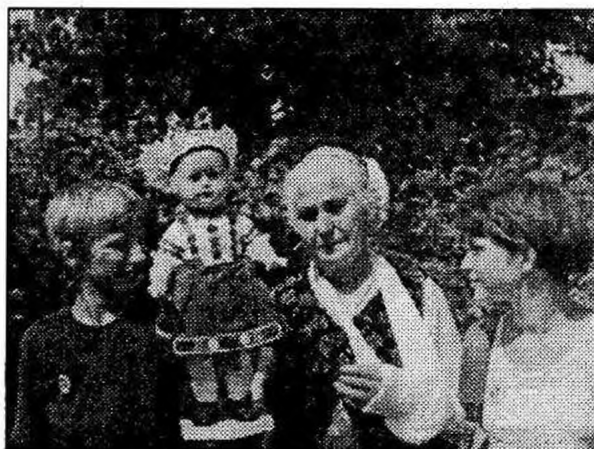
- Békési István, Radnóti út
- Jenei Csaba, Katona u.
- Kálna Tibor, Dózsa György út
- Csorba János, Kossuth Lajos út
- Szita Julianna, Nyárfa út
- Sági Antal, Váczentlászlói út
- Seszták Sándor, Petőfi tér
- Sima László, Szent István út
- Szekeres István, Alsóerdő sor
- Szilágyi Péter, Móricz Zsigmond út
- Tóth István, Alsóerdő sor
- Tóth Lászlóné, Kossuth Lajos út
- Válóczy András, Széchenyi út

A Magyar Garabonciás Szövetség a Galga Expedíció három legrégebbi és legkiemelkedőbb munkát végzett vezetőjét a Garabonciás Aranyfokos kitüntetésben részesítette:

- Szarvas László, tanár
- Takács Pál, tanár
- ifj. Takács Pál, tanár

Tura, 1998. augusztus 30.

Válóczy András Szarvas László Takács Pál
gazdasági vezető programvezető táborvezető

SPORT SPORT SPORT SPORT

LABDARÚGÁS

1998. augusztus 16-án rajtolt az 1998/99. évi labdarúgó bajnokság. Eddigi eredményeink:

FELNÖTT CSAPAT:

TURA-KISKUNLAC-

HÁZA: 1-0

- Örülünk a győzelemnek, de öröm az örömben, hogy a partjelző „rosszul ismeri?” a szabályokat. 2 gólt vesz el tőlünk tévedésével. Bizonyítotték a videó.

DÉLEGYILÁZA-TURA: 2-2

- Jó ez az X idegenben. Mondja ezt, aki nem látta a mérkőzést. Sajnos, ismét partjelzői tévedés. Ez már 2 pontba került.

TURA-NAGYKÁTA: 4-1

- Korrekt játékvezetés, fergeteges játék. Leiskoláztuk ellenfelünket.

TÖKÖL-TURA: 2-0

- Kisiklottunk két-három játékos felelőtlensége miatt. A mérkőzésre készülni kell.

TURA-CEGLÉD: 2-3

- A játék újra fergeteges. Az ellenfél játékosai NB-t megjárt neves focisták. Mégsem jobbak tőlünk, de kapusunknak nincs szerencséje.

18. csapatból 5. helyen várjuk a folytatást. **TURAI FIÚKKAL!**

IFI: 16. helyen állnak. Egyre jobban megy a játék, de külön edzőre lenne szükségük.

SERDÜLŐ: Szeptember 5-én Erdőkertesben kezdődött a bajnoki rajt. 7 meghatározó játékos „kiöregedése” után kicsit felve indultunk. 3-1 arányú vereséget szenvedtünk, pedig győzhettünk is volna a játék alapján.

ÖREGFIÚK: Augusztus 31-én Gödöllőn volt az első mérkőzés, mely 4-2 arányú vereséggel végződött. A 2. Fordulóban Isaszeg csapatát legyőzték.

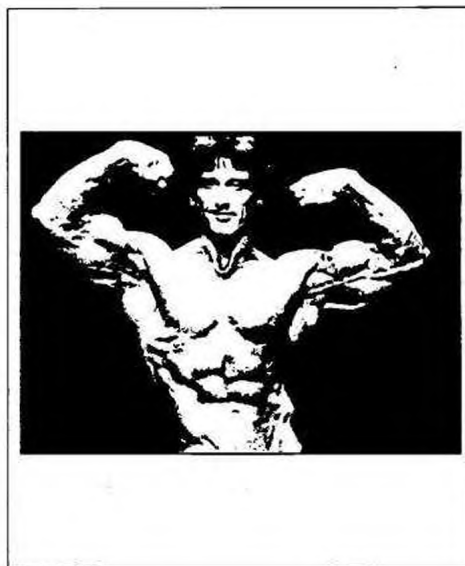
ELŐKÉSZÍTŐ: Óriási az érdeklődés. Lipcsei Zoltán edzőcsin az 1985-1990. között születtek 20-25 fős létszámmal vesznek részt. Nagyon lelkesek, érdemes velük foglalkozni. Körzeti bajnokságban nagypályán és GÓLIÁT versenyeken vesznek részt. Az első tétmérkőzés szeptember 11-én pénteken lesz a gödöllői GÓLIÁT ellen. Hatalmas izgalommal várják az első meccset. Sok sikert srácok!

Ezúton kérjük a TURAI HÍRLAP minden Kedves Olvasóját, főleg a vállalkozókat, hogy támogatásukkal segítsék a TURAI GYERMEKFOCIT. Lelkes, ügyes gyermekek. Adjunk nekik lehetőséget. Játékukkal, hozzáállásukkal, kedvességükkel meghálálják a segítséget.

TURAI KSK ELNÖKSÉGE

TESTÉPÍTÉS 6.

T
E
S
T
É
P
Í
T
É
S

T
E
S
T
É
P
Í
T
É
S

MIKOR KÖVETKEZIK BE TÚLEDZETTSÉG?

Amikor a testépítő átlépi a hajszálvékony határvonalat az elegendő és a túl sok edzőmunka között, létrejön a túledzettség állapota. Ez a legtöbb olyan sportolónál bekövetkezik, aki önmaga határozza meg az elvégzendő edzőmennyiséget és hibásan értékeli szervezete teherbíró képességét. Hogy tisztán lássunk, tudomásul kell vennünk, hogy a túledzettségnek két oka van: az egyik az erőnket meghaladó napi edzőmunka, mely többnyire párosul a gyakorlatokhoz használt túlzott súlyokkal, a másik a szegényes étrend. Persze, a két ok legtöbbször együtt jelentkezik. Mi tehát a megoldás? Először is csak erőállapotunknak megfelelően terheljük szervezetünket. Például egy kezdő számára a heti 3 x 1,5 órás edzés megfelel és elégséges. Viszont ezt az edzősidőt ne úgy használjuk ki, hogy erőnket meghaladó súlyokkal végezzük az edzőmunkát. Helyes, ha intenzíven végezzük a gyakorlatokat, a megfelelő pihenőidők pontos betartásával, s megfelelő súlyokkal. Ebben az esetben tapasztalni fogjuk, hogy valóban ez a legmegfelelőbb számunkra. A szegényes étrend szintén okozójává válhat a túledzettségnek azáltal, hogy az edzőmunkával több energiát használunk fel, mint amennyit a napi étkezéssel szervezetünknek biztosítunk. Ez esetben szintén jelentkezik a túledzettség, mivel szervezetünk hamarabb használódik el az edzőmunkától, mint mielőtt megerősödne. Meg kell tehát vizsgálnunk, hogy amikor még nem sportoltunk, akkor mennyi ételmezt biztosítottunk naponta a szervezetünk számára, vagyis milyen időbeosztásban és mennyit étkeztünk. Nyilván ez abban az időben elégséges volt. Az edzősek megkezdésével viszont többletmunkával terheljük a szervezetünket, tehát, ami a táplálékban eddig elégséges volt, most már kevésnek bizonyul. A számunkra kiszabott edzőmunkát szervezetünk csak abban az esetben viseli el, ha ennek arányában a napi tápanyag mennyiségét, vagyis étkezési

szintünket növeljük. Akadnak majd olyanok, akik e sorokat olvasva, tapasztalni fogják magukon a tüledzetséget, a rengeteg befektetett munkát és a sajnálatos tényt, a fejlődést, az eredmények elmaradását. Mit tegyenek ezek a fiatalok? Számukra csak egy járható út van. Bár-hogy is fáj, egy-két hónapra feltétlenül szüntessék be a súlyzós edzéseket és hagyják túlhajszolt, tüledzett szervezetüket könnyű mozgással kipihentetni. A más irányú mozgás lehetőleg aerobic vagy úszás legyen. Ezt követően ne sajnáljunk újra az alapokról indulni. Lehet, hogy sokak szerint ez nehéz, de sokkal jobb, mint az eredmény nélküli egy helyben való topogás.

A MÉRET NEM MINDEN

A testépítők nyilvánvalóan a tömeg büvöletében dolgoznak. Sok fiatal súlyemelő ugyan nehezen érti meg, de lehetséges, hogy nagyra sikerülünk – túlságosan nagyra – egyéni vázunkhoz és alkattunkhoz képest. A profik már felfedezték a legjobb kombinációkat a tömeg és a forma harmonikus kifejlesztésére. Ha ennél nagyobbra vagy akár kisebbre is sikerül, az inkább hátrány, mint előny. Csakhogy majdnem mindegyikük azzal érvel, hogy jobb akar lenni. Jobb, anélkül, hogy „nagyobb” lenne? Igen, mérget vehetünk rá! Testalkatunk sok tekintetben fejleszhető a méret növelése nélkül. Nagyobb sűrűséget és keménységet, valamint fokozott izom-elkülönítést és kidolgozottságot érhetünk el. Teltebbek, izmosabb megjelenésűek, kevésbé elgyötörtek lehetünk fejlettebb alakban. Olyan tulajdonságok, mint sűrűség, keménység, tagoltság és az izom formája mind-mind az érettség, az évekig folytatott következetes edzés, valamint a megfelelő súlyokat és meghatározott módszert alkalmazó kemény munka termékei. Ami pedig a pusztá tömeget és méretet illeti, dolgozzunk keményen és hibátlanul, így testalkatunk genetikai lehetőségei szerint fejlődhet. Ha ugyanis a testépítés kizárólag csak a pusztá tömegen múlna, akkor nem hallhattunk volna olyan versenyzőkről, mint Larry Scott, lakatos Mihály, Frank Zane, vagy Lee Labrad.

Szénási Hátas István

STAR PROFIL: FRANK ZANE

Rendkívüli jelenség az amerikai testépítők körében Frank Zane. A nagy bajnok sohasem fogadta el, hogy sztárrá kiáltásák ki. A tökéletesen arányos test megvalósításához, Zane igazi matematikus pontosságával dolgozott. Így alakította át a testépítés szemléletét a robosztus izomtömegek helyett az arányos, esztétikusan kidolgozott testalkat felé. A siker ezek után nem maradt el, hiszen elnyert már minden lehetséges rangot adó body building címet: a MR. AMERICA-t, a MR. UNIVERSE-t (háromszor) és a MR. OLYMPIA-t (háromszor). Az első fotón a közel 57 éves Frank Zane-t láthatjuk.

A honvédelmi miniszter Anyák napja alkalmából erkölcsi és anyagi elismerésben részesíti azokat az édesanyákat, akiknek öt, vagy több gyermeke teljesített sorkatonai szolgálatot. Az elismerésre – a területileg illetékes önkormányzat egyetértésével – a hadkiegészítő parancsnokság terjeszti fel az édesanyákat. Az elismerés feltétele, hogy az édesanyák öt, vagy több fiúgyermekének legalább 6 hónap becsülettel teljesített sorkatonai szolgálati ideje legyen. Az ennél rövidebb szolgálati időt csak abban az esetben lehet elfogadni, ha a sorkatonai szolgálat félbeszakítására „honvédelmi kötelezettség teljesítésével összefüggő” baleset, vagy betegség miatt került sor.

Magyar Honvédség Pest Megyei Hadkiegészítő Parancsnoksága

KÉPZÉS! ÁTKÉPZÉS!

Önnek ránk van szüksége: **Ha foglalkozását szakképesítés nélkül gyakorolja**
Ha még nincs szakképesítése **Ha szakmát akar váltani**

Kizárólag államilag elismert szakmai bizonyítványt adó tanfolyamokat indítunk, amelyek mindegyike minisztériumi rendeletekben előírt – az adott szakmában ma már kötelező – szakképesítés megszerzését teszi lehetővé.

- ABC eladó + presszó- és pénztárgépkészítő
- Ingatlanközvetítő (értékbecslő) *
- Kereskedő-boltvezető *
- Kereskedelmi (Dívat) menedzser *
- Kéz- és lábápoló, műkörmépítő + karbantartó masszáz
- Marketing- és reklámügymintező + marketing- és reklámmenedzser *
- Mérlegképes könyvelő (vállalkozói szakon)
- Női ruha-készítő + modellező-szerkesztő
- Szériázó + modellező-szerkesztő
- Varrómunkás
- Virágkötő
- Virágkötő + kereskedő-boltvezető (2 szakma)

RND Oktatási Stúdió

1074. Bp.,
Vörösmarty u.
12/B.

(Dob és Jósika u.
között)

Tel.:
342-4353,
342-8978.

Önköltséges hallgatóinknak részletfizetési kedvezményt adunk, regisztrált munkanélküliek pedig kérhetik az illetékes munkaügyi kirendeltség támogatását.

A *-gal megjelölt képzések angol nyelvvizsgára való felkészítéssel (is) működnek.

A PEST MEGYEI ILLETÉK-HIVATAL

ügyfélfogadási rendje 1998. szeptember 1. napjával megváltozott.

(Bp. XIV. ker. Pálffy u. 10.)

HÉTFŐ: 8.00-16.30
KEDD: 8.00-16.30
CSÜT.: 8.00-16.30

SZERDA: 8.00-18.30

PÉNTEK: Ügyfélfogadás nincs

A HADIROKKANT SZÖVETSÉG

**minden hónap első hétfőjén 10-14 óráig
FOGADÓÓRÁT tart a turai műv. házban.**

Következő: OKTÓBER 5-én.

ANYAKÖNYVI ADATOK:

Születés:

Bánszki Boglárka Virág (1998. 07. 23.)
Berla Bence (1998. 06. 05.)
Danyi Viktor (1998. 07. 21.)
Gáspár Virág Tímea (1998. 07. 28.)
Horváth Dominik (1998. 07. 20.)
Juhász János (1998. 07. 14.)
Kátai Kristóf (1998. 07. 21.)
Kiss Virág (1998. 06. 12.)
Kovács Anna (1998. 07. 21.)

Házasságkötés:

Bajusz Attila - Szabó Zita
Farkas Sándor - Szénási Erzsébet
Fekete László - Pásztor Livia
Gáspár Zoltán - Szénási Ágnes
Jakus Tibor - Mayer Tímea
Karácsondi Vendel - Csányi Erzsébet
Kátai Gábor - Szénási Zsuzsanna
Máté Gábor - Kuti Katalin
Szabó Barnabás - Steflik Krisztina
Szilágyi Attila - Kiss Erika
Szilágyi László - Szécsényi Margit
Válóczy Ákos József - Pásztor Szilvia
Vidák István - Vidák Erika

Halálozás:

Bognár Ferenc (78 éves) Gábor Á. u. 18.
Boskó János (78 éves) Szent István út 62.
Csonka Erzsébet (71 éves) Szent István út 62.
Hack István (49 éves) Akácos u. 8.
Jenei Lászlóné, (63 éves) Kossuth L. út 75.
sz.: Morvai Erzsébet
Juhász József (46 éves) Vácsemlőlászlói út 11.
Kovács Pál (71 éves) Aradi vértanúk útja 4.
Lakatos András (54 éves) Alsóerdősor 65.
Meleg Sándor (88 éves) Szent István út 72.
Prima József (88 éves) Aradi vértanúk útja 89.
Puskás Ilona (66 éves) Hősök útja 18.
Rajzinger Mihály (58 éves) Bartók Béla tér 8.
Sára János (76 éves) Vasút u. 61.
Sára Józsefné, (77 éves) Tabán út 17.
sz.: Tóth Julianna
Sümegei Géza (39 éves) Puskin tér 16.
Szabó Mihályné, (88 éves) Vörösmarty u. 20.
sz.: Zsiga Erzsébet
Szigeti István (86 éves) Magdolna u. 51.
Tóth Lászlóné, (43 éves) Zsámboki út 3.
sz.: Nagy Erzsébet

ÉRTESÍTJÜK

**A KEDVES LAKOSSÁGOT, hogy
HULLADÉKUDVARUNK VÁSÁROL
VAS, ÜVEG, ÚJSÁG és KARTON
HULLADÉKOKAT.**

Várjuk azoknak a
LAKOSOKNAK és KÖZÜLETEKNEK
az ÉRDEKLŐDÉSÉT, akik
HULLADÉKAIKAT KÜLÖN
GYŪJTVE

ÉRTÉKESÍTENI KÍVÁNJÁK.

Nagyobb mennyiség esetén
SZÁLLÍTÁST IS VÁLLALUNK!

NYITVATARTÁS:

K - P: 8-17 óráig és SZ: 8-14 óráig
H: SZÜNNAP

**Címünk: TURA, HATVANI út
(SZEMÉTTÉLEP MELLETT) 28/469-831**

VIDEÓFELVÉTEL

KÉSZÍTÉS!

Családi, baráti összejövetelnek,
valamint eljegyzés, lakodalom,
keresztelő videófelvétel készítését
vállalom.

/Korrekt, elfogadható árral/

☎ 06-30/641-765

Hirdetési és reklámlehetőség a Turai Hírlapban:

1/1 oldal:	6.000,- Ft
1/2 oldal:	3.000,- Ft
1/4 oldal:	1.500,- Ft
1/8 oldal:	750,- Ft

Hirdetésfelvétel: Bartók Béla Műv. Ház Tura

A Turai Hírlap vásárlási helyei:

Könyvtár, Posta, Piac tér (Átsóné), Takarékszövetkezet, Éliás Zoltán
(Petőfi tér 7.), Sláger ABC (Zsámboki út), GSZ Pékség, Napsugár
Élelmiszerüzlet (Régi vásártér 15.), Zagoni Market (Táncsics M.
út 45.), Baranyi & Fiai Kft. „Élelmiszerbolt” (Zsámboki út 35.)

TURAI HÍRLAP - kulturális és közéleti havilap

Kiadja: Tura Nagyközség Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Tóth István polgármester

Szerkesztőbizottság:

Válóczyné Pásztor Szilvia, Seres Tünde, Takács Pál, Válóczy Ákos
8. évfolyam 7. szám - Nytsz.: B/BHF/567/P/91.

Levelezési cím: Polgármesteri Hivatal 2194. Tura, Petőfi tér 1.

Bartók Béla Művelődési Ház 2194. Tura, Bartók tér 3.

Készült: 600 példányban a RO-LA Kft. nyomdaüzemében Valkón

Felelős vezető: Rózsavölgyi Sándor